

جنگ ۱۲ روزه ایران و اسرائیل، همچون جنگ هشت ساله با عراق، بار دیگر «تنهایی استراتژیک ایران» را نشان داد. اگر در جنگ با عراق، هم قدرتهای غربی و هم شرقی از «صدام» حمایت نظامی کردند و دنیا به تمامی در مقابل ایران بود، این‌بار تنها فرق ماجرا، آن بود که شرق (روسیه و چین) به نظاره نشست و ایران در جنگ با اسرائیل، آمریکا و ناتو، یک‌تنه ایستادگی کرد. هرچند ایرانیان را به ندانشن حافظه تاریخی متهم می‌کنند، اما ما هنوز تجربه ملی شدن صنعت نفت و کودتای ۲۸ مرداد را به یاد داریم که دسیسه مشترک آمریکا و بریتانیا به سقوط دولت ملی «محمد مصدق» منجر شد. به نظر می‌رسد تاریخ بار دیگر برای ایران تکرار شده و این‌بار به جای تراژدی به شکل کمدی اتفاقی افتاده است. گرچه داستان همان داستان است و نفت، غنی‌سازی و... همه بهانه‌ای برای از بین بردن استقلال ایران است. اندیشمندان و صاحب‌نظران روابط بین‌الملل، آتش‌سب فغلی را بیشتر «ترک مخاصمه» معنا می‌کنند تا صلح میان ایران و اسرائیل. بازارها همچنان ریسک تنش و درگیری را قابل‌توجه می‌دانند و این را در نوسان قیمتی روزهای گذشته نشان داده‌اند. ادامه در همین صفحه

فرصت امروز برای کسب وکار آفرینی

سقوط قیمت سکه و بازگشت به نرخ‌های پیش از جنگ

آرامش به بازار طلا بازگشت

رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران با اشاره به وضعیت بازار طلا و سکه در هفته گذشته، گفت با توجه به نیمه‌تعطیل بودن هفته اول خرداد و نبود قیمت‌گذاری رسمی، بازار در شرایطی قرار گرفت که برخی قیمت‌های اعلامی، نامتعارف و بیشتر جنبه روانی داشت، اما اتحادیه از ابتدای هفته دوم با ورود جدی به فرآیند قیمت‌گذاری، روزانه سه مرتبه نرخ‌ها را در سایت رسمی اعلام کرد که ...

چرا ترامپ می‌خواهد کنترل اورانیوم جهان را در دست داشته باشد؟

تعرفه و تحریم علیه تجارت آزاد

فرصت امروز: آمریکا با وجود داعیه تاریخی تجارت آزاد همواره از این ابزار علیه کشورهای رقیب استفاده کرده و حالا پای اورانیوم در میان است. در دنیای امروز، کشوری مثل آمریکا در زمینه تولید اورانیوم، بازیگری آماتور و نسبتا ضعیف محسوب می‌شود، اما وضع آمریکا همیشه اینطور نبوده است. از دهه ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰، آمریکا در عرصه تولید اورانیوم پیشرو بود و حتی تقریبا به خودکفایی رسیده بود. «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا، حالا مترصد آن است که به آن دوران بازگردد و رویای سلطه آمریکا در عرصه انرژی را به منصه ظهور برساند. او چندین فرمان مختلف امضا کرده که هدف‌شان، تضعیف تولیدکنندگان خارجی اورانیوم و در مقابل، تقویت تولید داخلی اورانیوم آمریکا است. طبیعتا تولیدکنندگان بزرگ اورانیوم جهان از سیاست جدید «ترامپ» دچار دردهسره‌ای زیادی شده‌اند. «تیم گیتزل» مدیرعامل شرکت کامکو (غول کانادایی تولید اورانیوم)، اخیرا ابایی نداشت از اینکه بگوید اقدامات «ترامپ»...

۲

بازار سهام چگونه به نقطه تعادل نزدیک می‌شود؟

پیش‌بینی بورس پس از آتش‌بس

۴

مدیریت و کسبوکار

ارزیابی بازاریابی ویدئویی: چطور و چگونه؟

تصور کنید شما یک کارگردان سینما هستید. ماه‌ها برای ساختن فیلم جدیدتان زحمت کشیده اید. فیلمنامه را بارها بازنویسی کرده اید، بهترین بازیگران را انتخاب کرده اید و شب‌های بی‌شماری را در اتاق تدوین گذرانده اید. بالاخره روز اکران فرا می‌رسد. شما با اضطراب در لابی سینما قدم می‌زنید و با خوشحالی می‌بینید که تمام بلیت‌ها فروخته شده و صف طولانی مردم در مقابل در ورودی تشکیل شده است. سالی کاملا پر است. از نظر آماری، این یک موفقیت بزرگ است. اما آیا داستان به همین جا ختم می‌شود؟ بیایید به داخل سالن برویم. در ردیف سوم، چند نفر حوصله شان سر رفته و در حال چک کردن گوشی‌های‌شان هستند. در ردیف هشتم، یک زوج جوان فیلم را انقدر کسل‌کننده یافته‌اند که ۱۰ دقیقه پیش سالن را ترک کرده‌اند. در انتهای سالن، گروهی از تماشاگران...

سخنان ترامپ درباره صادرات نفت ایران به چین، یک سیگنال روانی است

سقوط هفتگی ۱۲ درصدی نفت

مسیر احیای سرمایه اجتماعی

نظام، تدوین و کارسازی شد. هرچند طی یک دهه‌ای که از مطرح شدن اقتصاد مقاومتی در کشورمان می‌گذرد، این آموزه عمدا تا بر گفتار درمانی استوار بوده و نتوانسته به کاربست‌های اقتصاد ایران نهاده‌ن شود، ولی حالا وقت آن است که به همه چیز با دید اقتصاد مقاومتی بنگریم و آن را تنویر و عملیاتی کنیم. «چشم‌ها را باید شست، جور دیگر باید دید.» اقتصاد ایران در همین شرایط کنونی، انقدر منابع و توانمندی انسانی دارد که بتواند چرخ‌های صنعت را به حرکت درآورد و در مسیر توسعه پایدار حرکت کند.

آنچه در این ۱۲ روز بر جامعه ایرانی گذشت، صحنه‌ای از رشادت و ایستادگی ملی در بزنگاه حادثه بود. به‌راستی، همدلی ایرانیان در دفاع از وطن رشک‌برانگیز بود و بلوغ و عقلانیتی که طبقه متوسط در این کارزار - علی‌رغم دلخوری از برخی عملکردها و رویکردهای نظام حکمرانی - از خود نشان داد، سرمایه اجتماعی گران‌سنگی است که حاکمیت باید آن را ارج نهد و از آن در راستای اعتلای ایران و برطرف کردن شکاف دولت-ملت بهره ببرد. آنچه ایران را از این ورطه خستیم، همچون جنگ هشت ساله با عراق رها‌نید، مبانی فرهنگی ایران بود. چیزی که همه ایرانیان را فارغ از هر قوم و قبیله‌ای و هر فکر و عقیده‌ای، زیر پرچم وطن، گرد می‌آورد و یکی می‌کند. آنچه «محی‌الدین مصباحی»، استراتژیست ایرانی و استاد دانشگاه فلوریدا در کتاب «تنهایی استراتژیک ایران: از مخمصه ژئوپلیتیک تا بحران هسته‌ای»، آن را «تکیه به درون» می‌خواند:

اقتصاد ایران در حالی آرایش جنگی پیدا کرده که همزمان با ناترازی‌های مختلفی (ناترازی انرژی، بودجه، بانک‌ها، صندوق‌های بازتنسستگی و...) مواجه است و به نظر می‌رسد در تنگنای کنونی، رجوع به آموزه‌های اقتصاد مقاومتی می‌تواند راهگشا باشد. اقتصاد مقاومتی برخلاف آنچه تصور می‌شود و ابتدا به ذهن می‌رسد، با اقتصاد ریاضتی و مقاومت اقتصادی، فرق دارد. مقاومت اقتصادی به مدیریت اقتصاد در شرایط جنگی، اشاره دارد و به ایستادگی در مقابل فشارها و تحمل کاستی‌های اقتصادی. اما اقتصاد مقاومتی، فراتر از تاب‌آوری است و به معنای مدیریت بهینه منابع و بهره‌برداری حداکثری از ظرفیت‌های در دسترس فعلی است. رهنمودهای اقتصاد مقاومتی بر درون‌زا بودن اقتصاد (درون‌زا و برون‌نگر)، افزایش بهره‌وری، تکیه بر توان داخلی، مشارکت بخش خصوصی، توسعه کارآفرینی و اقتصاد دانش‌بنیان تاکید دارد و به مجموعه سیاست‌هایی گفته می‌شود که در مواجهه با شوک‌های خارجی و تهدیدهای بیرونی برای پایداری رشد اقتصادی به‌کار گرفته می‌شود. در واقع، اقتصاد مقاومتی به تهدید به چشم فرصت می‌نگرد و همان‌طور که در فرهنگ چینی، تهدید به معنای فرصت است، در کاربست اقتصاد مقاومتی نیز جامعه یاد می‌گیرد که چگونه بحران را به فرصت تبدیل کند.

آموزه‌های اقتصاد مقاومتی اولین‌بار در اوایل دهه ۹۰ در مقابله با تحریم‌ها مطرح شد و توسط کمیسیون اقتصاد کلان دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت

«کشوری که مرزهایش خاکریز دفاعی آن باشد، باید به درون خود تکیه کند.» به نظر می‌رسد «تکیه بر درون»، همان بازگشت به مردم و تقویت مشارکت مدنی است. براساس نظریه «تنهایی استراتژیک ایران»، سنگبنای امنیت ملی ایران بر رابطه پویای میان «دولت» و «ملت» استوار است تا روابطی استراتژیک با قدرت‌های بزرگ و یا گروه‌های غیردولتی منطقه‌ای موسوم به نیابتی. بنابراین با پاسخ حداکثری به مطالبات مردم (مثل رفع فیلترینگ) می‌توان جلوی شکاف بیشتر دولت-ملت را گرفت و اجازه نداد ادامه این شکاف تاریخی به بروز گسست در این رابطه پویا منجر شود که در این صورت، امنیت ملی ایران به خطر خواهد افتاد. متأسفانه حوادث سالیان اخیر، شکاف تاریخی دولت-ملت را به‌طور قابل‌توجهی افزایش داده؛ تا جایی که در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۱۴۰۳، بیش از نیمی از مردم در انتخابات شرکت نکردند که کمترین میزان مشارکت در همه انتخابات گذشته بود. به‌مانند که از دل همان مشارکت پایین هم باز اکثریت مردم به نامزد دیگر رأی دادند و نه نامزد مورد نظر حاکمیت. با اینکه شکاف دولت-ملت در ایران، موضوع تازه‌ای نیست و قدمتی به درازای تاریخ ما دارد، اما تاثیر مشهود و غیرقابل‌انکاری بر سیاست و تاریخ معاصر ایران گذاشته است. هنوز از نارامی‌های پاییز ۱۴۰۱، زمان زیادی سپری نشده است. با این حال، یک‌دلی و همبستگی ایرانیان در دفاع از مام مهین و حراست از کبان ایران و آنچه در این برهه ۱۲ روزه گذشت، شانس دوباره‌ای برای آشتی ملی و ترمیم

سعید لیلاز: خسارت اخیر، فرصت جدیدی برای آشتی ملی به ما داد

و سوختگیری هوایی آنها بسیار بالاست. از طرفی، همه خساراتی که دشمن به تأسیسات ما وارد کرد، همگی در داخل قابل بازسازی است. وی با اشاره به اینکه ما از نظر قدرت تکنولوژیکی تولید هیچ مشکلی نداریم، اما آنچه مشکل است، میزان تولید و تقاضاست که تقاضا را باید دولت ایجاد کند، توضیح می‌دهد: مثلا اگر قرار به تعریف پروژه‌ای برای خرید ۱۰۰ دستگاه هواپیمای باشد، ما قادر به ساختن هستیم؛ می‌توانیم کشاورزی ایران را مکانیزه کنیم؛ ساخت ۵۰ هزار کیلومتر آزادراه را کشور هیچ وابستگی به خارج ندارد. شاید برای خرید برخی سیستم‌های لکوموتیو، نیاز به دیگر کشورها داشته باشیم، آن هم در ابتدای مسیر؛ وقتی مترو را می‌ساختیم هیچ چیز از فناوری آن نمی‌دانستیم، اما الان کارخانه تولید واگن‌های مترو داریم. باید به اصلاحات درونی در کشور روی بیابوریم و اول از همه با بوروکراسی مبارزه کنیم؛ می‌توانیم بخش مهمی از مشکلات را حل کنیم. در مرحله بعد باید با فساد مبارزه کنیم. فساد مثل خوره به جان کشور افتاده؛ سوم باید با ناکارآمدی مبارزه کنیم و به سرمایه‌گذاری و مالکیت احترام بگذاریم. به عقیده این اقتصاددان، از زمان شکل‌گیری دیپلماسی در تاریخ بشر تاکنون فقط یک کشور بوده که به تنهایی روی پای خود ایستاده است. از آن دوران تاکنون ایران کشوری بوده که تنها بود، یعنی نه می‌توانست شریک استراتژیک داشته باشد و نه می‌توانست ابرقدرت باشد؛ یعنی مثل سیاره مشتری یک سیاره ناکام بوده و البته بجز ایران، تعداد کمی از کشورها هستند که این ویژگی را دارند، مثل برزیل، هند، آرژانتین و حتی فرانسه. ما در روز واقعه تنهاییم. ما از دوره «شاه عباس اول» تا الان تنها بوده‌ایم و این تقصیر جمهوری اسلامی نیست؛ حتی «فتحعلی‌شاه قاجار» در روستای فین کشتاین لهستان به دنبال «پاپلون بناپارت» می‌گشت تا بتواند قطب سومی بین هسایه شمالی و جنوبی‌اش ایجاد کند. اما سه ماه بعد از این قرارداد، «پاپلون» با روس‌ها ساخت و قرارداد را زیر پا گذاشت. بنابراین ما نمی‌توانیم قاجار را سرزنش کنیم؛ این جزء ذات ژئوپلیتیک ماست که تنهایی و نمی‌توانیم زیر بار کسی برویم. من به این موضوع افتخار می‌کنم که در این واقعه، نه چین به ما کمک کرد و نه روسیه. کمک کردن مجانی که در دنیا نداریم، به ازای آن، چیزی می‌خواهند و باید مثل بقیه کشورها تعهدی بدهیم.

«لیلاز» با تاکید بر اینکه بدترین حکومت ملی ایران از مرفه‌ترین حکومت وابسته، بهتر است، می‌گوید: ما ۱۲۰ میلیارد مترمکعب در سال مصرف آب داریم و آورد آب کشور در سال ۴۰۰ میلیارد مترمکعب است. این ۱۲۰ میلیارد مترمکعب، قابل جمع‌آوری و استحصال و مصرف است که بین ۹۲ درصد آن در بخش کشاورزی و عمدا به صورت غرق‌آبی مصرف می‌شود که می‌توانیم ظرفیت تولید مواد غذایی خود را دو برابر کرده و مصرف آب را نصف کنیم و این به ۱۶ میلیارد دلار منابع و سه تا چهار سال وقت نیاز دارد. من به شما قول می‌دهم که در کشور ۱۰۰ درصد تکنولوژی برای کشاورزی پیشرفته و هایدروسونیک یا آبیاری تحت فشار یا گلخانه‌ای وجود دارد. این کار فقط به مقداری تخصیص منابع نیاز دارد و به جای آنکه روزانه ۱۴۰ میلیون لیتر بنزین بسوزانیم و تبدیل به سرطان کنیم، می‌توان بخشی از منابع آن را به اصلاح مصرف آب اختصاص داد و اصلا آب آشامیدنی را رایگان کرد. در و پایان با بیان اینکه خسارت اخیر، فرصت جدیدی برای آشتی ملی به ما داد، تاکید می‌کند: هر کدام از دانشمندان هسته‌ای که شهید شدند، عصاره یک میلیون دانش‌آموزی بودند که ۱۲ سال در مدارس درس خواندند. وقتی می‌بینیم دشمن اینقدر هوشمندانه به ما ضربه می‌زند، ما هم باید همینقدر هوشمند باشیم. از دستگاه امنیتی باید این گلیه را کنیم که باید خیلی بهتر از اینها از دانشمندان ما مراقبت می‌کرد. درس بزرگی که از این خسارت گرفتیم، این بود که فرصت جدیدی به ما برای آشتی ملی داد.

شماره آگهی: ۱۹۵۲۳۸۸
نوبت دوم

فراخوان برگزاری مناقشه عمومی یک مرحله‌ای

شماره مناقشه: ۱۸-۱۲۰۴/۴۰/م
خرید سیم هادی و محافظ فیبر نوری خطوط ۴ مداره ۱۲۲ کیلوولت پیروژان-شکاره-نیوت (قطعه اول)
روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای خوزستان

رجوع به صفحه ۶

به گفته «سعید لیلاز»، خسارت اخیر، فرصت جدیدی برای آشتی ملی به ما داده است. این تحلیلگر اقتصادی و عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی در تحلیل رخدادهای جنگ ۱۲ روزه و واکنش جامعه ایران به «ایرنا» می‌گوید: ملت ایران خارج از انتظار عمل نکرد؛ اما با توجه به بی‌مهری‌هایی که در سال‌های گذشته به مردم داشتیم، واکنش ملت فوق‌انتظار بود. حرکت ملت، نه فقط در داخل، بلکه در خارج هم همبطنور بود. شگفت‌انگیز و بسیار جالب است که با وجود همه این بی‌مهری‌ها وقتی کبان کشور و وطن به خطر می‌افتد این ملت همه بی‌مهری‌ها را فراموش می‌کند. شگفت‌آور تر اینکه بدون قید و شرط به سمت حکومت دست دراز می‌کند و می‌گوید نه فقط ما پشتیبان شما هستیم، بلکه جلوی شما در خط مقدم ایستاده‌ایم.

او جنگ اخیر را جنگ بلوک غرب با ایران می‌داند و می‌افزاید: اتحاد میان مردم، همان چیزی بود که دشمنان ما روی آن حساب نکرده بودند. تصور اینها همان غلطی بود که «میتلر» فکر می‌کرد و یک‌سوم ارتش آلمان در حمله به شوروی در همان شش ماه اول از بین رفت و آن شکست قطعی اتفاق افتاد؛ ممکن است تصور کنیم که دشمنان ما چنین تصویری نداشتند و فکر می‌کردند لگدی به در می‌زنند و ظاهر این ساختمان پوسیده است؛ در حالی که این ساختمان ایران است که سومین انقلاب بزرگ تاریخ در آن اتفاق افتاده و مردم ایران، گوهری سه‌گانه به نام استقلال، آزادی و جمهوری اسلامی را به دست آوردند.

«لیلاز» با بیان اینکه برخلاف بسیاری از تصورات، آمریکا با قسمت سوم این شعاع، یعنی جمهوری اسلامی خیلی کاری ندارد، بلکه با آزادی و بحث استقلال آن کار دارد، ادامه می‌دهد: این فقط ایران و حسن میهن‌پرستی ایرانیان نیست؛ این گوهر استقلال، یعنی اینکه ما یکی از معدود کشورهای جهان هستیم که می‌توانیم حاکم بر سرنوشت خودمان باشیم. تعداد کشورهایی که این ویژگی را دارند در تمام دنیا به اندازه انگشتان دو دست هم نیست. اگر کسی فکر کند آمریکا در خاورمیانه، شمال آفریقا و آسیا به دنبال آزادی است، اشتباه بزرگی انجام داده است. غیر از ایران، تقریبا تمام کشورهای منطقه که حدود ۵۰ کشور هستند، تمام استقلال خود را از دست داده‌اند. مصر، عربستان و... هیچ کدام از اینها به معنای واقعی کلمه استقلال ندارند که

نگاه

۳ بحران نظام بین الملل پس از جنگ اسرائیل با ایران

تجاوزات آمریکا و رژیم اشغالگر قدس به ایران، بدعت‌های خطرناکی را در محیط بین‌المللی بنیان نهاده که به نظر می‌رسد در نهایت بیشترین آسیب را به بانیان نظم فعلی جهان که همان قدرت‌های غربی و مخصوصا آمریکا هستند، وارد خواهد کرد. معادله‌ای که از چشم‌اندازی کلان برای آنها امنیت‌زدا خواهد بود. جنگ‌افروزی رژیم صهیونیست علیه ایران و البته همراهی آمریکا و دیگر قدرت‌های غربی با این رژیم، صرفا نباید محدود به این گزاره باشد که این دسته از بازیگران با توان هسته‌ای ایران مشکل دارند. بسیاری از تنورسین‌های برجسته حوزه روابط بین‌الملل، نظیر «جان میرشایمر»، استاد روابط بین‌الملل دانشگاه شیکاگو آمریکا به صراحت اذعان می‌کنند که چشم‌اندازهای مد نظر جریان‌های مخالف با ایران از این حیث، به مراتب گسترده‌تر است. به گزارش «فرارو»، در تازه‌ترین نشانه از این رویکرد شاهد بوده‌ایم که اخیرا (قبل از آتش بس میان ایران و اسرائیل) «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا به صریح‌ترین شکل ممکن، صحبت از ضرورت تغییر نظام سیاسی در ایران کرده است! نظام سیاسی که به اعتراف برخی اندیشکده‌های غربی، یک عضو مهم از محور متحد با چین، روسیه و کره شمالی است و واشنگتن قصد دارد به زعم خود از طریق ضربه به ایران، بسترهای مساعدی را برای تقابل با دیگر اعضای محور مذکور فراهم کند. با این‌همه، این چشم‌اندازی است که آمریکا برای خود ترسیم کرده و طرف‌های دیگری نیز در معادلات مرتبط دخیل هستند که نمی‌توان نسبت به آنها و دستور کارهای‌شان بی‌تفاوت بود. در این چارچوب، بیره نیست اگر بگوییم جنگ افروزی رژیم صهیونیستی و البته آمریکا علیه ایران، با سه بحران جدی برای نظام بین‌الملل همراه شده است.

بحران گفتمانی جدی برای غرب

ایران یک عضو معاهده NPT است و البته که اژانس بین‌المللی انرژی اتمی نیز بخش قابل توجهی از نظام بازرسی خود قبل از تجاوز اخیر به کشورمان را معطوف به ایران کرده بود. در عین حال، مذاکرات میان ایران و آمریکا با میانه‌جی گری عمان در جریان بود تا یک راه حل دیپلماتیک برای مساله هسته‌ای کشورمان پیدا شود. با این حال، مدیر کل اژانس با یک رفتار کاملا سیاسی، زمینه را برای تصویب قطعنامه‌ای علیه ایران فراهم کرد که بهانه اسرائیل برای جنگ افروزی علیه کشورمان شد. نکته عجیب اینکه پیشتر ایران در قالب افشاگری‌هایی که به واسطه انتقال بخش قابل توجهی از اسناد محرمانه صهیونیست‌ها به خاک خود انجام داده بود، تاکید کرد که مدیر کل اژانس، هماهنگی‌های قابل توجهی با اسرائیل به عنوان یک عضو خارج از NPT در پرونده ایران داشته و بسیاری از گزاره‌های مدنظر آنها را در قالب گزارش‌های خود علیه ایران لحاظ می‌کرده است. مجموع این مسائل، یک پیام دارد: تجاوزات رژیم اشغالگر قدس و آمریکا علیه ایران، در تضاد جدی با اصولی است که گفتمان غربی حکمرانی سال‌هاست با تکیه بر آنها، سعی در تضمین تداوم حاکمیت خود بر جهان در چارچوب نظام بین‌الملل دارد.

اکنون بشری قابل توجهی از تحلیلگران اذعان می‌کنند که چرا باید عضو NPT بود، وقتی هیچ حمایتی از کشورها انجام نمی‌شود؟ چرا نباید تسلیحات هسته‌ای داشت، وقتی اصول متعارف بین‌المللی نزد بازیگرانی نظیر آمریکا هیچ احترام و اعتباری ندارند؟ ترامپ همچون دیگر رفتارها و اقدامات خود، این مرتبه نیز ضربه ای جدی به یکی از بنیان‌های مهم گفتمان نظام حکمرانی غرب وارد کرده است. در واقع، وی با همکاری صهیونیست‌ها در حال تبدیل کردن کشورش به موجودی است که رهبران آمریکا سال‌ها با انتقاد از این مدل رفتاری به دیگر کشورها حمله می‌کردند! این موضوع، خود یکی از نشانه‌های ضعف فراینده نظام بین‌الملل غربگرای جهان، تحت رهبری آمریکا است. نظام بین‌المللی که انگار احساس خطر کرده و در حال قربانی کردن اصول مطلوب خود برای حراست از چارچوب‌هایی است که پشت آنها پنهان شده است.

مذاکره با آمریکا؟ کدام مذاکره؟

تقریبا اغلب رسانه‌های مطرح آمریکایی از زمان تجاوز رژیم اسرائیل و خود آمریکا به ایران، بارها در گزارش‌های مختلف خود به این مسئله اتراف کرده‌اند که مذاکرات دولت ترامپ با ایران، نه از روی حسن‌نیت بلکه صرفا پوششی بوده تا اقدامات ماجراجویانه علیه ایران و متافع ملی این کشور انجام شود. به بیان ساده‌تر، ترامپ مدلا سعی داشته شرایطی را فراهم کند که با نمایش مذاکره، زمینه‌های لازم برای حمله به ایران فراهم شود. تنها اندکی قبل از حمله دولت آمریکا به سه سایت هسته‌ای ایران نیز وی از مدت دو هفته‌ای برای تصمیم گیری در مورد ایران خبر داده بود! موضوعی که دروغ بودن آن نیز ثابت شد و باید پرسید آیا واقعا دیگر صحبت از مذاکره، آن هم با آمریکا معنا دارد؟ یا آمریکا می‌تواند خود را در مقام بازیگر که صاحب حسن نیت است و در مذاکرات به نحوی مثبت ایفای نقش می‌کند، معرفی کند؟ آنچه ترامپ و دولت آمریکا در مدت اخیر در رابطه با ایران نشان دادند، نوعی ضربه به خود و گفتمان حکمرانی آمریکایی در محیط بین‌المللی بود.

اکنون دولتهای در اقصی نقاط جهان، بیش از پیش متوجه می‌شوند که قدرت منطبق در جهان چندان اهمیتی ندارد و آنچه که تعیین‌کننده است، موقا زور و قدرت نظامی است. حتی اگر از این زاویه نیز به ماجرا نگاه کنیم، یکی از بنیان‌های اصلی حکمرانی آمریکایی که مدام تاکید بر گفت‌وگو و تعامل و مقابله با اقتدارگرایی و خشونت‌طلبی را مورد اشاره قرار می‌داد، دیگر از ارزش و اهمیتی برخوردار نیست. این مسئله نیز یک ضربه جدی برای آمریکا به عنوان کشوری است که خود را بازیگر هژمونیک نظام بین‌المللی کنونی جهان ارزیابی می‌کند. اکنون مذاکره و گفت‌وگو، خنده‌دارترین چیزی است که می‌توان از زبان فردی، نظیر رئیس‌جمهور آمریکا شنید و به آن اعتماد کرد و آن را راهی برای رسیدن به یک نتیجه ارزیابی کرد. به جای مذاکره، کشورها یاد گرفته‌اند که برای امنیت خود آماده جنگ شوند!

ظهور یک سیاست هسته‌ای جدید

تقریبا اغلب صاحب‌نظران تاکید دارند که ایران در سال‌های اخیر، بیشترین همکاری را با اژانس بین‌المللی انرژی اتمی داشته و در عین حال، کمترین بهره را از حمایت‌های این نهاد بین‌المللی برده است. ایران طبق مقررات اژانس، کلیه فعالیت‌های خود را مدام به این نهاد گزارش می‌داد. با این حال در پایان، چیزی جز بدهدیی و سوءعملکرد از این نهاد و مدیر کل آن ندید. قبل از حمله به سایت‌های هسته‌ای ایران، مکان این سایت‌ها کاملا مشخص بود و بازرسان اژانس نیز طی دو دهه اخیر بارها از آنها بازدید کرده بودند. با این حال، اکنون ایران و البته دیگر کشورها به عینه می‌بینند که سیاست شفافیت هسته‌ای دیگر راهگشا نیست و ابهام هسته‌ای می‌تواند سیاست کارآمدتری باشد. بسیاری از منتقدان ترامپ، درست به همین دلیل از رئیس‌جمهور آمریکا انتقاد می‌کنند و ژست وی مبنی بر ضربه زدن به توانایی‌های هسته‌ای ایران را زیر سوال می‌برند. «مامون فندی»، استاد دانشگاه جورج تاون به تازگی در توییتی گفته است: ترامپ مدعی است پروژه هسته‌ای ایران را نابود کرده با این حال، آنهایی که تاریخ خوانده‌اند می‌دانند که پروژه هسته‌ای ایران تازه آغاز شده است!

بیره نیست اگر بگوییم در جهان کنونی این موضوع اکنون بیش از هر زمان دیگری برجسته شده که به جای شفافیت هسته‌ای باید به سمت ابهام هسته‌ای پیش رفت؛ زیرا نه اژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نه NPT و نه قدرت‌های مدعی حمایت از مقررات بین‌المللی، هیچ کدام در برابر کشوری که با دیدگاه‌های آن اتفاق نظر نداشته باشند و آن را در اردوگاه فکری خود نبینند، کنار نخواهند آمد و به هر شکل ممکن، سعی در نابودسازی توان هسته‌ای آن خواهند داشت. وای همه اینها، در جهان کنونی که قانون جنگل و اقویا حاکم است، نه گفتمان و گفت‌وگو بلکه سلاح تن به می‌تواند تقسیم‌کننده امنیت کشورها باشد. این همان چیزی است که در نقطه مقابل ادعاهای جهان غرب و مخصوصا آمریکا قرار دارد و نشان می‌دهد که نظم مطلوب آمریکایی در حال رسیدن به نقطه پایان خود است.

چرا ترامپ می‌خواهد کنترل اورانیوم جهان را در دست داشته باشد؟

تعرفه و تحریم علیه تجارت آزاد

محدودیت‌های تجاری مورد نظر ترامپ به درستی مشخص نشده است. مثلا کشوری مثل کانادا نمی‌داند که درنهایت، تعرفه ۱۰ درصدی بر محصولات انرژی این کشور در همین حد باقی خواهد ماند یا خیر. اوضاع هر لحظه ضعیف محسوب می‌شود، اما وضع آمریکا همیشه اینطور نبوده است. از دهه ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰، آمریکا در عرصه تولید اورانیوم پیشرو بود و حتی تقریبا به خودکفایی رسیده بود. «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا، حالا مترصد آن است که به آن دوران بازگردد و رویای سلطه آمریکا در عرصه انرژی را به منصه ظهور برساند. او چندین فرمان مختلف امضا کرده که هدف‌شان، تضعیف تولیدکنندگان خارجی اورانیوم و در مقابل، تقویت تولید داخلی اورانیوم آمریکا است.

طبیعتا تولیدکنندگان بزرگ اورانیوم جهان از سیاست جدید «ترامپ» دچار دردسرهای زیادی شده‌اند. «تیم گیتزل»، مدیرعامل شرکت کامکو (غول کانادایی تولید اورانیوم)، اخیرا ایایی نداشت از اینکه بگوید اقدامات «ترامپ» چیزی فراتر از «ایجاد اختلال» است. از نظر او، اقدامات دولت آمریکا به شدت برای سرمایه‌گذاران، معدنکاران و حتی برای خود دولت او تبعات به همراه خواهد آورد. اگر بخواهیم وضعیت صنعت اورانیوم آمریکا را توصیف کنیم، باید بگوییم این صنعت پس از یک دوره طولانی رکود، اکنون در وضعیت بحران مرگ و زندگی به سر می‌برد. براساس داده‌های وزارت انرژی آمریکا، در سال ۲۰۰۹ تعداد ۱۸ معدن و ۴ کارخانه فرآوری در این حوزه در آمریکا فعال بودند. اما تا سال ۲۰۱۸، این تعداد به تنها ۵ معدن و یک کارخانه فرآوری کاهش یافت. اخیرا کل افرادی که در آمریکا در این صنعت به کار گرفته شده اند فقط ۳۴۰ نفر بوده است.

آمریکا چشم دیدن اورانیوم دیگران را ندارد

به نوشته روزنامه «گلوب اند میل»، وضعیت دو پروژه بزرگ شرکت کامکو در آمریکا یعنی معدان «کروبات» در ایالت نبراسکا و «اسمیت رنج هایلند» در ایالت وایومینگ، نمادی از این افول هستند. کامکو با استناد به شرایط نامساعد بازار، در سال ۲۰۱۸ تولید در هر دو معدن را متوقف کرد و در فوریه امسال اعلام کرد که ظرفیت تولید آن در آمریکا هزینه‌ترتر از جاهای دیگر است و از لحاظ زمانی هم نمی‌توان اتمامش را به صورت دقیق پیش‌بینی کرد اما کانادا، همسایه شمالی آمریکا که هیچ وقت هم از طعنه و کنایه‌های «دونالد ترامپ» در امان نیست، در حال حاضر، دومین تولیدکننده بزرگ اورانیوم در جهان پس از قزاقستان است. اغراق نیست اگر بگوییم «ترامپ» چشم دیدن کانادا و تولید اورانیومش را ندارد.

بیشتر راکتورهای جهان به اورانیوم غنی شده نیاز دارند و در این زمینه،

آمریکا به شدت آسیب‌پذیر است. این کشور تنها یک کارخانه کوچک غنی‌سازی تجاری دارد و به شدت به خدمات غنی‌سازی از کشورهایی مثل روسیه، فرانسه، آلمان، هلند و انگلیس وابسته است. چین هم ظرفیت غنی‌سازی قابل توجهی دارد و کانادا نیز مثل آمریکا جزو کشورهایی است که اصلا چنین ظرفیتی ندارد. با این حال، باید توجه داشت که آمریکا ناوگانی از ۹۴ راکتور فعال دارد که مصرف‌کننده حجم بالایی از اورانیوم هستند. به همین دلیل، آمریکا یک بازار حیاتی برای تولیدکنندگان اورانیوم از کشورهای دیگر محسوب می‌شود. از این جهت بود که وقتی موضوع اعمال محدودیت‌های تجاری علیه دیگران از سوسو دونالد ترامپ مطرح شد، تولیدکنندگان اورانیوم متوجه شدند که چه ضرره‌ای قابل توجهی در انتظارشان است.

از آن بدتر اینکه در برخی حوزه‌ها تکلیف تهدیدهای تعرفه‌ای و میزان خسارت‌ها و چگونگی پرداخت آن در افکار عمومی شکل گرفته است. یک مقام مسئول در بیمه مرکزی، می‌گوید: هرچند مطابق با قوانین و مقررات بیمه‌ای در تمام دنیا، پرداخت خسارت‌های ناشی از جنگ و آشوب توسط بیمه استثناء شده و شرکت‌های بیمه‌ای این خسارت‌ها را پرداخت نمی‌کنند، اما صنعت بیمه در تلاش است با توسعه پوشش‌های جدید در راستای همراهی با حاکمیت و همدلی با مردم، برخی از خسارات را در حد توان خود جبران کند.

«جواد گودرزی»، مدیرکل روابط عمومی بیمه مرکزی در یادداشتی می‌نویسد: «نگاهی به شرایط فعلی و خسارت‌های وارده نشان می‌دهد که جبران همه آنها نیازمند اتخاذ یک راهکار ملی و عملی است که در برتو آن دولت و نهادهای ذی‌ربط بتوانند گام‌های درستی را در جهت حمایت از آسیب‌دیدگان بردارند. موضوعی که مطابق با انتظارات در سخنان اخیر سخنگوی دولت و برخی از دولتمردان نیز مشهود بوده. هرچند که ملاحظه محتوای ارائه شده توسط آنها هم حاوی دو نکته است که برای اهالی صنعت بیمه مهم است؛ نخست اینکه بیمه هنوز نتوانسته است خود را به عنوان یک نیاز در ذهن مردم تبدیل کند و دوم آنکه توانمندی، ظرفیت و پتانسیل این صنعت برای مواردی چون ارزیابی و پرداخت خسارت‌ها و تامین بخشی از منابع مالی نیاز برای سیاستگذاران و دولتمردان ناشناخته است. اهمیت موضوع جبران خسارت‌های ناشی از جنگ، زمانی بیشتر

و توانمندی‌های بیمه در جامعه ندارد. اما سوال اینجاست؛ آیا واقعا صنعت

مداخلات قیمتی و تجاری به هدفش برسد؛ هرچند منتقدان معتقدند چنین اقداماتی ممکن است به افزایش هزینه‌های انرژی و تنش‌های تجاری منجر شود. با این حال، خصوصت رفتار آمریکا با تولیدکنندگان اورانیوم جهان کاملا یکسان نبوده و مثلا کشوری مثل کانادا در میان «متحدین همفکر» دسته‌بندی شده که واردات از آنها با توجه به روابط امنیتی و اقتصادی با آمریکا باید عمدتا بدون محدودیت ادامه یابد. سایر تولیدکنندگان اورانیوم جهان، مثل روسیه و چین اصلا به این اندازه خوش‌شانس نبوده‌اند. البته در دوره دوم ریاست‌جمهوری «ترامپ» به نظر می‌رسد وضعیت متحدان آمریکا با اندکی تردید مواجه شده است.

بازارهای اورانیوم، تنها یک بخش از اقتصاد جهان هستند که «ترامپ» از آغاز ورود به کاخ سفید، آنها را دچار اختلال کرده است. انجمن هسته‌ای آمریکا می‌گوید کاهش قیمت‌های اورانیوم در بازار نقدی عمدتا به سیاست‌های «ترامپ» برمی‌گردد. با این حال، اورانیوم زیادی از طریق قراردادهای بلندمدت به فروش می‌رسد؛ هرچند طبق گزارش شرکت کامکو، قراردادهای بلندمدت برای سه ماهه منتهی به ۳۱ مارس نیز کاهش یافته‌اند. این تحولات نشانگر تأثیرات متناقض سیاست‌های «ترامپ» است: از یکسو تلاش برای احیای صنعت داخلی و از سوی دیگر، ایجاد بی‌ثباتی در بازار جهانی که می‌تواند به ضرر متحدین آمریکا تمام شود. محدودیت‌های تجاری می‌توانند بر تولید داخلی اثر بگذارند، اگرچه این اثر معمولا پس از تأخیری چند ساله ظاهر می‌شود. انجمن هسته‌ای آمریکا، افزایش نسبی تولید اورانیوم در سال گذشته را به ممنوعیت واردات اورانیوم روسیه توسط دولت بایدن (در پاسخ به حمله روسیه به اوکراین) نسبت داد.

با این حال، برنامه «ترامپ» برای بازگرداندن تولید اورانیوم به داخل آمریکا با موانع مختلفی روبه‌رو است. شرکت‌های تأمین انرژی آمریکا بارها با پیشنهاد محدودیت واردات اورانیوم مخالفت کرده‌اند و آن را راهکار تجاری پرمشکل خوانده‌اند؛ زیرا هزینه ناشی از چنین اقداماتی می‌تواند منجر به تعطیلی زودهنگام رآکتورهای هسته‌ای شود. «جوزف روم»، فیزیکدان و پژوهشگر دانشگاه پنسیلوانیا در این باره می‌گوید: «هر موفقیتی که آمریکا ممکن است در زمینه رآکتورهای کوچک مدولار (نسل جدید نیروگاه‌های هسته‌ای که انرژی به صرفه تولید می‌کنند) داشته باشد، به فروش خارجی، اورانیوم خارجی و قطعات خارجی وابسته است. بنابراین به نفع آمریکاست که شرکایش در این راه را دچار تعرفه‌های نامعقولی نکند و حواشی زیادی برای امورات آنها به وجود نیآورد.»

ذخایر محدود اورانیوم در ایالات متحده

با تمام این اوصاف، چشم‌انداز راهاندازی مجدد و سریع تولید اورانیوم در آمریکا روشن به نظر نمی‌رسد. طبق گزارش وزارت بازرگانی آمریکا، راهاندازی مجدد تأسیساتی که تولید اورانیوم در آنها برای مدتی متوقف بوده، دو تا پنج سال زمان می‌برد و افزودن ظرفیت جدید نیز چند سال دیگر طول می‌کشد. از طرفی، ذخایر شناخته شده اورانیوم در داخل آمریکا بسیار محدود است. امیدوارکننده‌ترین گزینه‌های آمریکا برای افزایش سریع تولید اورانیوم در مناطقی است که پیشتر وجود اورانیوم در آنها شناسایی شده است، مناطقی مانند جنوب ایالت یوتا. با این حال، آمریکا فاقد زیرساخت‌های لازم برای پالایش اورانیوم و تبدیل آن به محصولات نهایی است؛ فرآیندی که ساخت آن سال‌های بیشتری زمان خواهد برد.

صنعت بیمه، توان پرداخت همه خسارت‌ها را دارد؟

ماموریت بیمه در پساچنگ

می‌شود که بدانیم این آسیب‌ها در کشورهای دیگر معمولا توسط دولت یا با کمک سازمان‌های بیمه‌ای و یا صندوق‌های ویژه جبران می‌شود. اما آیا صنعت بیمه کشور به تنهایی توان پرداخت همه خسارت‌های ایجاد شده را دارد؟ بررسی مطالب اطلاع‌رسانی شده توسط شرکت‌های بیمه و بیمه مرکزی، نشان می‌دهد که بیمه‌گران تنها می‌توانند خسارت‌های وارد شده بر منازل مسکونی و خودرو را در سطح خُرد پرداخت کنند، آن‌هم نه همه خودروها و منازل، بلکه خودروها و منازلی که دارای بیمه‌نامه‌های بدنه خودرو و آتش‌سوزی باشند. این اقدام فی‌نفسه جای تقدیر و تشکر دارد؛ چراکه پرداخت خسارات ناشی از جنگ و حملات هوایی در قراردادهای بیمه عادی، ذکر نشده و بیمه‌های معمولی، مسئولیت پرداخت خسارت به خودروهای آسیب‌دیده در این شرایط را برعهده ندارند. اینکه برخی شرکت‌های بیمه‌ای اعلام آمادگی کرده‌اند که به دارندگان بیمه‌نامه‌های بدنه خودرو و آتش‌سوزی و حتی عمر، خسارت‌دهنده، معایر با قوانین عادی بیمه‌ای است؛ چراکه دارندگان این بیمه‌نامه‌ها در زمان صدور، تصور نمی‌کردند جنگی رخ دهد و قطعا و حتما هم برای مورد بیمه خود پوشش بیمه جنگ و نا آرامی را تهیه کرده‌اند. با این وجود، برخی شرکت‌ها داوطلبانه اعلام کرده‌اند که خسارت‌های وارده را به دارندگان بیمه‌های بیمه بدنه خودرو و آتش‌سوزی پرداخت می‌کنند. این حرکت، همدلی جز همراهی با مردم و برقراری آرامش روانی و البته معرفی برخی از قابلیت‌ها و توانمندی‌های بیمه در جامعه ندارد. اما سوال اینجاست؛ آیا واقعا صنعت

بیمه، توانایی پرداخت سایر خسارت‌های وارده را دارد؟ پاسخ به این سوال از منظر قواعد فنی بیمه‌ای، گزینه‌ای جز «خیر» نیست. بیمه مرکزی هم بنا به وظایف و ماموریت‌های خود و در چارچوب رویکرد مسئولیت‌های اجتماعی، اعلام کرده که توانایی پذیرش اتکایی اجباری را برای پرداخت خسارت‌های خرد دارد، اما قطعا لازمه پذیرش اتکایی اختیاری برای خسارت‌های بزرگ، حمایت دولت و حاکمیت از این صنعت و تخصیص بودجه و یا موارد مشابه مانند صندوق ویژه تحریم در زمان اعمال تحریم‌ها بر کشور و یا تخصیص بودجه در زمان جنگ احتمالی است؛ چراکه ورود یکسویه بیمه به پذیرش ریسک‌های بزرگ، قطعا صنعت را با چالش‌های اساسی روبه‌رو می‌کند. ملاحظه رفتار مردم و البته بررسی آماری میزان صدور بیمه‌نامه‌ها، همزمان با حوادثی چون پلاسکو، حادثه بندر شهیدرجایی و... نشان می‌دهد که مردم تحت تأثیر این حوادث قرار گرفته و اقبال‌شان به تهیه بیمه‌نامه، هرچند به صورت کوتاه مدت بالا می‌رود. در این موقعیت‌ها بر شرکت‌های بیمه‌ای است که با تبیین درست قضایا، لزوم تهیه بیمه‌نامه‌ها را برای مردم گوشزد کرده و مفهومی به نام بیمه را برای آنها نهادینه کنند، اما در ریسک‌های بزرگ، علاوه بر تبیین درست مزایای بیمه‌ای، این نگاه منصفانه و منطقی تصمیم‌گیران است که می‌تواند خدمت درست و اثربخش بیمه‌ها را به یک نیاز اساسی تبدیل کند. نگاهی که می‌تواند همراهی و همیاری صنعت بیمه را در برزنگه‌های حساس تقویت کند.»

اخبار

با اعلام مرکز آمار ایران

نرخ تورم خرداد ۳۴.۵ درصد شد

مرکز آمار ایران از تورم ۳۴.۵ درصدی در ماه گذشته، خبر داد و اعلام کرد نرخ تورم سالانه خردادماه امسال برای خانوارهای کشور به ۳۴.۵ درصد رسیده که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل، ۰.۶ واحد درصد افزایش یافته است. طبق اعلام مرکز آمار، در خردادماه ۱۴۰۴ شاخص قیمت مصرف‌کننده خانوارهای کشور به عدد ۳۴۸.۱ رسیده که نسبت به ماه قبل ۳.۳ درصد افزایش، نسبت به ماه مشابه سال قبل ۳۹.۴ درصد افزایش و در ۱۲ ماهه منتهی به ماه جاری نسبت به دوره مشابه سال قبل نیز ۳۴.۵ درصد افزایش داشته است.

در خردادماه امسال همچنین تورم نقطه به نقطه خانوارهای کشور به ۳۹.۴ درصد رسید؛ یعنی خانوارهای کشور به طور میانگین، ۳۹.۴ درصد بیشتر از خردادماه ۱۴۰۳ برای خرید یک «مجموعه کالاها و خدمات یکسکان» هزینه کرده‌اند. تورم نقطه به نقطه خردادماه ۱۴۰۴ در مقایسه با ماه قبل، ۰.۷ واحد درصد افزایش داشته است. منظور از تورم نقطه به نقطه، درصد تغییر عدد شاخص قیمت نسبت به ماه مشابه سال قبل است. همچنین تورم ماهانه خانوارهای کشور ۳.۳ درصد بوده است. تورم ماهانه برای گروه‌های عمده «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات»، ۴.۹ درصد و برای گروه عمده «کالاهای غیرخوراکی و خدمات» نیز ۲.۵ درصد بوده است. منظور از تورم ماهانه، درصد تغییر عدد شاخص قیمت، نسبت به ماه قبل است. نهایتا نرخ تورم سالانه در خردادماه امسال به ۳۴.۵ درصد رسید که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل، ۰.۶ واحد درصد افزایش یافته است. منظور از نرخ تورم سالانه، درصد تغییر اعداد شاخص قیمت در یک سال منتهی به ماه جاری، نسبت به دوره مشابه قبل از آن است. نرخ تورم سالانه کشور در خردادماه ۱۴۰۴ برابر ۳۴.۵ درصد است که دامنه تغییرات آن برای دهک‌های مختلف هزینه‌ای از ۳۴.۰ درصد برای دهک دوم، تا ۳۴.۸ درصد برای دهک نهم است. بر این اساس فاصله تومی دهک‌ها در این ماه به ۰.۸ واحد درصد رسید که نسبت به ماه قبل (۱.۱ واحد درصد) ۰.۳ واحد درصد کاهش داشته است.

نوسان بیت‌کوین در کانال ۱۰۷ هزار دلاری

هشدار FATF در مورد رمزارزها

سازمان دیده‌بان جرایم مالی جهانی از کشورها خواست تا اقدامات قوی‌تری برای مبارزه با امور مالی غیرقانونی در حوزه رمزارزها انجام دهند و هشدار داد که شکاف‌های موجود در مقررات می‌تواند پیامدهای جهانی به دنبال داشته باشد.
براساس گزارش گروه ویژه اقدام مالی (FATF)، اگرچه از سال ۲۰۲۴ پیشرفت‌هایی در تنظیم دارایی‌های مجازی حاصل شده است، اما بسیاری از حوزه‌های قضایی هنوز برای مبارزه با خطرات باید مورد بررسی قرار بگیرند. تا آوریل ۲۰۲۵ فقط ۴۰ حوزه از ۱۳۸ حوزه قضایی ارزیابی شده، تا حد زیادی به استانداردهای رمزنگاری این سازمان مطابقت داشتند که نسبت به ۳۲ حوزه در سال قبل افزایش یافته است.

گروه ویژه اقدام مالی در بیانیه خود اعلام کرد: با توجه به اینکه دارایی‌های مجازی به‌طور ذاتی، بدون مرز هستند، شکست‌های نظارتی در یک حوزه قضایی می‌تواند پیامدهای جهانی به همراه داشته باشد. به گفته شرکت تجزیه و تحلیل بلاک‌چین «چینالیسیس» (Chainalysis)، آدرس‌های کیف پول‌های رمزارز غیرقانونی ممکن است در سال ۲۰۲۴، تا ۵۱ میلیارد دلار دریافت کرده باشند.
ویژه اقدام مالی همچنین اعلام کرد که کشورها همچنان در شناسایی افرادی که پشت معاملات دارایی‌های مجازی هستند، با مشکل مواجه هستند.

این گزارش، جدیدترین نشانه از افزایش نگرانی مقامات مالی در مورد خطرات مرتبط با رمزارزها برای سیستم مالی است. در ماه آوریل، نهاد ناظر بر اوراق بهادار اتحادیه اروپا، هشدار داد که بخش رو به گسترش رمزارزها می‌تواند خطرانی را برای ثبات مالی گسترده‌تر، به خصوص با عمیق‌تر شدن ارتباط با بازارهای سنتی ایجاد کند.
قیمت بیت‌کوین در معاملات روز گذشته به بیش از ۱۰۷ هزار دلار رسید که نسبت به روز قبل، افت ۰.۳۲ درصدی را نشان می‌دهد. اتریوم نیز به ۲۴۴۰ دلار رسید که نشان‌دهنده ۱.۴۵ درصد کاهش نسبت به روز گذشته است.

طلاي جهانی روی دور کاهش قیمت

قیمت طلا در معاملات روز جمعه بازار جهانی، تحت تاثیر افزایش اندک ارزش دلار و انتظار بازار برای داده‌های تورم آمریکا و به دست آمدن سرخ‌هایی در مورد جهت‌گیری احتمالی فدرال رزرو درباره نرخ بهره، کاهش یافت و در مسیر ثبت دومین کاهش هفتگی متوالی قرار گرفت.
بهای هر اونس طلا برای تحویل فوری، ۰.۱ درصد کاهش یافت و به ۳۲۹۲ دلار و ۱۹ سنت رسید. قیمت این فلز گرانبها از ابتدای هفته میلادی تاکنون، ۲.۲ درصد کاهش یافته است.
بهای هر اونس طلا در بازار معاملات آتی آمریکا، ۱.۳ درصد کاهش یافت و به ۳۳۰۵ دلار و ۲۰ سنت رسید. ارزش دلار در برابر رقبایش ۰.۲ درصد افزایش یافت و طلا را که به ارز آمریکا قیمت‌گذاری می‌شود، برای خریداران خارجی گران‌تر کرد. «برایان لان»، مدیر عامل شرکت «گلدسلیور سنترال» در سنگاپور، گفت: کاهش قیمت طلا در هفته جاری تحت تاثیر آتش بس ایران و رژیم صهیونیستی است و افزود که قیمت‌ها با اندکی تمایل به کاهش، تثبیت خواهند شد و احتمالاً در حدود سطح فعلی باقی خواهند ماند.

سرمایه‌گذاران برای درک بیشتر چشم‌انداز سیاست پولی فدرال رزرو، منتظر انتشار داده‌های اصلی هزینه‌های مصرف شخصی آمریکا هستند. تحلیلگرانی که در نظرسنجی «ویوترز» شرکت کردند، افزایش ماهانه ۰.۱ درصدی و افزایش سالانه ۲.۶ درصدی را پیش‌بینی کردند. بازارها در حال حاضر، کاهش نرخ بهره ۶۳ واحد پایه در سال میلادی جاری را که از سپتامبر آغاز می‌شود، پیش‌بینی می‌کنند. به گزارش «رویترز»، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا گفت: کاهش نرخ به ۰.۷ درصد در سال ۳۸ سنت رسید.
بهای هر اونس لاتین نیز پس از اینکه به بالاترین سطح خود در تقریبا ۱۱ سال گذشته رسید، در معاملات روز گذشته ۲.۲ درصد کاهش، به ۱۳۸۶ دلار و ۷۵ سنت رسید. همچنین بهای هر اونس پالادیوم با ۰.۹ درصد افزایش به بالاترین سطح خود از اکتبر ۲۰۲۴ رسید و ۱۱۴۴ دلار و ۴۹ سنت معامله شد.

بشکه نفت را ندارد و حتی اگر هم داشت بقیه آن صادرات باز هم به چین انجام می‌شد.» به گفته «حریری»، «هرچند این اظهارات ترامپ، تأثیری بر واقعیت مادی کشورمان ندارد، ولی آن را می‌توانیم یک سیگنال مثبت در نظر بگیریم. سیگنال مثبتی به دولت ایران که اثرات روانی مثبتی دارد ولی سیگنال مثبت اصلی به سوی دولت چین بود که رئیس‌جمهوری ایالات متحده صراحتاً خواسته نفت‌شان را به چین بفروشد. به هر روی، این اظهارات تأثیر واقعی ندارد اما از نظر روانی می‌بی‌تأثیر نیست. من فکر می‌کنم وقتی این شواهد را کنار دیگر شواهدی می‌گذاریم که اخبارشان پخش شد، می‌توانیم امیدوار باشیم به زودی این انسداد هم قابل شکستن است؛ مثلاً ما می‌دانیم آتش‌بس اخیر صرفاً ناشی از عملکرد دیپلماتیک ایران، اسرائیل و آمریکا نبوده و علاوه بر این کشورها، روسیه، چین، قطر و پاکستان هم تلاش‌هایی داشتند تا به این توافق رسیدیم.»

وی درباره درس‌های اقتصادی جنگ ۱۲ روزه اخیر نیز گفت: «هن زیاد با اینکه جنگ‌ها را با نگاهی اقتصادی ببینیم، موافق نیستیم؛ زیرا این نگاه انسانی نیست. ۶۱۰ ایرانی به گزارش مراجع رسمی در این ۱۲ روز جان باختند و من فکر نمی‌کنم هیچ دستاوردی ارزش جان باختن انسان‌ها را داشته باشد. نگاه اقتصادی، غیرانسانی می‌شود؛ زیرا به جای تمرکز روی این تلفات انسانی می‌خواهد بگوید که ایران هم ۲۵ میلیارد دلار به اسرائیل خسارت زد و از این حرف‌ها. به نظر من، صلح و آرامش هر هزینه‌ای که داشته باشد همواره به جنگ با هر دستاوردی مقدم است.»

نفت به سرمایه‌گذاری اساسی نیاز دارد

این فعال اقتصادی در پایان صحبت‌هایش با رد این نگاه که اظهارات ترامپ در مورد امکان فروش نفت ایران به چین می‌تواند کاهش قیمت جهانی نفت را در پی داشته باشد، توضیح داد: «ما به طور میانگین توان صادراتی بیش از ۱۵ تا ۱.۷ میلیون بشکه نفت در روز نداریم. در جهانی که روزانه ۱۲۰ میلیون بشکه نفت معامله می‌شود، قاعدتاً چنین حجمی از صادرات نفت نخواهد توانست تأثیر شگرفی بر نرخ طلای سیاه بگذارد. نفت ایران اگر به کلی هم از بازار جهانی حذف شود به سرعت می‌تواند با نفت روسیه یا عربستان جایگزین شود. یعنی این کشورها توان افزایش تولید را دارند. ولی ایران حتی اگر تحریم‌ها هم لغو شود، ظرفیت تولید و صادرات چندان بیشتری از امروز ندارد.»
از نگاه «حریری»، «بدون یک سرمایه‌گذاری اساسی در حوزه حفاری و استخراج نفت، این بخش حتی بدون تحریم هم دیگر نمی‌تواند به مانند گذشته به داد اقتصاد ایران برسد.»

معتقد است: «پیش از توییت دونالد ترامپ در مورد امکان فروش نفت ایران به چین، این اتفاق در حال رخ دادن بود و رئیس‌جمهوری ایالات متحده در واقع خواسته روغن ریخته را نذر امامزاده کند.»
او در واکنشش به اقدام اسرائیل و قرار دادن بانک مرکزی ایران در لیست سازمان‌های تروریستی به «خبرآنلاین» توضیح داد: «پیش از هر چیز باید بپرسیم اسرائیل چه کاره جهان است که بخواهیم بابت چنین نامگذاری‌هایی نگران شویم؛ واقعیت این است که در میان این‌همه کشورهای مهم جهان، اسرائیل حتی یک مهره مهم هم به شمار نمی‌رود و خودش هم مهره یک کشور مهم دیگر است. اسرائیل نه تنها بانک مرکزی ایران، که می‌تواند وزارت بهداشت و آموزش و پرورش را هم با بهانه‌هایی سازمان تروریستی بنامد. این اقدام بر عملکرد آنها تأثیر درخوری نخواهد داشت. همان‌طوری که ما در ایران هم کلیه سازمان‌های اسرائیلی را تروریست به حساب می‌آوریم و در عمل هم مانع بزرگی جلوی آنها به حساب نمی‌اییم و این سازمان‌ها فعالیت‌های خودشان را به پیش می‌برند بدون آنکه گزندى به آنها وارد شود.»

«حریری» درباره اینکه چرا این اقدام نمی‌تواند به تحریم بیشتری بینجامد، گفت: «تنها ایالات متحده است که به دلیل اتوریته بالایی که بر بخش پولی و مالی جهانی دارد، می‌تواند به تنهایی و یک‌جانبه کشوری را تحریم کند و با همین اقدام، روند آن اقتصاد را مختل کند. کشورهای اروپایی هم حتی این توانایی را ندارند و اگر بخواهند به صورت موثر، اقتصادی را دچار مشکل کنند، باید اتحادیه اروپا آنجا را تحریم کند؛ زیرا تنها وقتی همه توانایی کشورهای اروپایی روی هم جمع می‌شود، برای دیگر کشورها مشکل‌ساز می‌شود.»

سیاست جهانی، تبدیل به توثیت بازی شده

به گفته این عضو اتاق بازرگانی تهران، «به دلیل تحریم‌های ایالات متحده و عدم عضویت در FATF، همین امروز هم سیستم بانکی کشورمان به سیستم جهانی وصل نیست و شرایط مناسبی ندارد و اقدام تل آویو، تأثیر خاصی بر این وضعیت ندارد.» او سپس با یادآوری توثیت ترامپ در مورد امکان فروش نفت ایران، افزود: «هتاسفانه سیاست جهانی، تبدیل به توثیت بازی شده و این مایه تأسف است. با این حال، من فکر می‌کنم ترامپ دارد روغن ریخته را نذر امامزاده می‌کند؛ زیرا تا پیش از این توثیت‌ها هم ایران در حال فروش نفت به چین بود، به طوری که بیش از ۹۰ درصد صادرات نفت ما امروز به این کشور است. هم‌زمان صادرات ایران به سقف موجود رسیده، کشور توان کافی برای صادرات بیش از ۱.۵ تا نهایتاً ۲ میلیون

فرست امروز: قیمت نفت در معاملات روز گذشته اندکی افزایش یافت، امسا با آتش بس میان ایران و اسرائیل و رفع ریسک اختلال عرضه، با بزرگ‌ترین کاهش هفتگی خود از مارس ۲۰۲۳ روبه‌رو شد. قیمت هر بشکه نفت برنت در معاملات روز جمعه با ۳۵ سنت معادل ۰.۵۲ درصد افزایش به ۶۸ دلار و هشت سنت و نفت وست تگزاس اینترمديت آمریکا با ۴۰ سنت معادل ۰.۶۱ درصد افزایش به ۶۵ دلار و ۶۴ سنت رسید. هر دو شاخص نفتی در مسیر ثبت کاهش هفتگی حدود ۱۲ درصدی قرار دارند.

به نظر می‌رسد قیمت طلای سیاه اکنون به سطح قبل از تجاوز اسرائیل به خاک ایران در روز ۱۳ ژوئن (۲۳ خرداد) بازگشته است. بازار جهانی نفت هفته گذشته در واکنش به حمله آمریکا به تاسیسات هسته‌ای ایران، به بالاترین سقف پنج ماه گذشته رسید و روز سه‌شنبه، پیش از آنکه ترامپ، خبر آتش‌بس میان ایران و رژیم صهیونیستی را اعلام کند، به پایین‌ترین حد خود در بیش از یک هفته گذشته سقوط کرد. به گفته تحلیلگران شرکت تحقیقاتی مک‌کواری، در نبود تهدید اختلال قابل توجه در عرضه، بازار نفت همچنان با مازاد عرضه مواجه است و در سال ۲۰۲۵، تقریباً ۲.۱ میلیون بشکه در روز مازاد عرضه وجود خواهد داشت. این تحلیلگران پیش‌بینی کردند که قیمت هر بشکه نفت وست تگزاس اینترمديت، امسال به طور میانگین ۶۷ دلار و سال آینده ۶۰ دلار باشد و پس از در نظر گرفتن ریسک ژئوپلیتیکی، این پیش‌بینی قیمتی را دو دلار افزایش دادند. همچنین گزارش روزنامه «وال استریت ژورنال» در مورد اینکه ترامپ قصد دارد رئیس بعدی فدرال رزرو را زودتر از موعد انتخاب کند، از قیمت نفت در پایان هفته حمایت کرد؛ زیرا باعث افزایش احتمال کاهش نرخ بهره شد که معمولاً تقاضا برای نفت را تحریک می‌کند.

اظهارات ترامپ فقط یک سیگنال روانی است

دولت دست راستی اسرائیل در اولین روز آتش بس، بانک مرکزی ایران را به دلیل آنچه که حمایت مالی از تروریسم خوانده، تحریم کرد و در لیست سازمان‌های تروریستی قرار داد. این اقدام در شرایطی انجام شده که نظام بانکی ایران از زمان خروج آمریکا از برجام در سال ۹۷، دچار محدودیت‌های گسترده‌ای است و امکان تراکنش‌های بین‌المللی را از دست داده است. بنابراین این اقدام اسرائیل از نظر بسیاری از کارشناسان، یک اقدام نمادین به نظر می‌رسد که بدون همراهی آمریکا نمی‌تواند اثرات چندانی بر ایران بگذارد. همچنین دونالد ترامپ در توثیتی از امکان فروش نفت ایران به چین، خبر داده که از نگاه تحلیلگران، یک سیگنال روانی است. «مجیدرضا حریری»، رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین در این باره

سقوط قیمت سکه و بازگشت به نرخ‌های پیش از جنگ

آرامش به بازار طلا بازگشت

این کاهش جهانی همراه با تحولات داخلی، به کاهش شدید قیمت‌ها در بازار ایران منجر شد. در این هفته در مجموع هر مثقال طلای ۱۷ عیار با ۲ میلیون و ۶۴۰ هزار تومان کاهش به ۲۹ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان رسید. هر گرم طلای ۱۸ عیار نیز با ۶۱۰ هزار تومان کاهش در پایان هفته هفته، ۶ میلیون و ۷۳۵ هزار تومان مبنای بهای هر گرم طلا قرار گرفت.
او درخصوص تغییرات قیمتی انواع قطعات سکه، ادامه داد: سکه تمام طرح جدید با ۴ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان کاهش به ۷۴ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان و سکه تمام طرح قدیم با ۴ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان کاهش به ۶۹ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان رسید. نیم‌سکه با یک میلیون و ۲۵۰ هزار تومان کاهش، ۴۲ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان قیمت خورد. ربع سکه با ۱۰۰ هزار تومان کاهش، به ۲۴ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان رسید و سکه یک‌گرمی بانک مرکزی نیز با ۱۰۰ هزار تومان کاهش، ۱۴ میلیون هفتته گذشته، هم نوسانات افزایشی و هم کاهشی داشت اما در مجموع تغییر چندانی نداشت و کاهش حدوداً ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومانی داشته و در حال حاضر در محدوده ۹ میلیون و ۱۵۰ هزار تومان قرار دارد. این کاهش‌ها در شرایطی رقم خورد که بازار در هفته گذشته بدون التهاب و حاشیه، به صورت نیمه‌فعال به فعالیت خود ادامه داد.

اما با بازگشایی رسمی بازار از ابتدای هفته جاری، آیا حالا زمان مناسبی برای خرید است؟ رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران اینطور پاسخ داد: با توجه به اینکه پیش‌تر به مردم توصیه شد که صبوری کنند و تا بازگشت آرامش و ثبات به بازار، از انجام هرگونه معامله خودداری کنند، آیا اکنون می‌تواند بخشی از بازار، زمان مناسبی برای خرید طلا و سکه فراهم رسیده است؟ همیشه تاکید ما این بوده که بهترین زمان برای خرید، زمانی است

رئیس اتحادیه طلا و جواهر تهران با اشاره به وضعیت بازار طلا و سکه در هفته گذشته، گفت با توجه به نیمه‌تعطیل بودن هفته اول خرداد و نبود قیمت‌گذاری رسمی، بازار در شرایطی قرار گرفت که برخی قیمت‌های اعلامی، نامتعارف و بیشتر جنبه روانی داشت، اما اتحادیه از ابتدای هفته دوم با ورود جدی به فرآیند قیمت‌گذاری، روزانه سه مرتبه نرخ‌ها را در سایت رسمی اعلام کرد که این اقدام به کاهش تدریجی قیمت‌ها و ثبات بازار منجر شد. «نادر بذرافشان» در رابطه با وضعیت یک هفته اخیر بازار سکه و طلا به «ایسنا» توضیح داد: در شرایطی که بازار رسمی تقریباً تعطیل بوده، اما اتحادیه طلا و جواهر تهران به‌عنوان یک مرجع رسمی، قیمت‌های واقعی و مبتنی بر پارامترهای موثر را در سایت رسمی خود درج می‌کرد تا نقش مهمی در کاهش التهاب بازار و بازگشت نسبی آرامش داشته باشد. در هفته‌ای که گذشت، روند کاهش قیمت‌ها توسط هفته ادامه داشت و پس از اعلام آتش‌بس و پایان جنگ، بازار به روال قبل بازگشت و شاهد ثبات بیشتری بودیم. این روند باعث شد در روز پنجشنبه، قیمت‌های تثبیت‌شده و منطقی‌تری نسبت به هفته گذشته، ثبت شود. همچنین طی روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه، حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد واحدهای صنفی در تهران و شهرستان‌ها اقدام به بازگشایی واحد خود کردند؛ با پایان یافتن تعطیلات و بازگشت مسافران، فعالیت بازار از روز شنبه (هفتم تیرماه) به‌طور رسمی از سر گرفته می‌شود و انتظار می‌رود از ظهر شنبه به بعد، بازار کاملاً فعال و قیمت‌ها به‌صورت تثبیت‌شده دنبال شود. «بذرافشان» در مورد تغییرات قیمتی سکه و طلا در یک هفته گذشته (براساس پارامترهای مؤثر و نه معاملات رسمی) نیز گفت: در هفته‌ای که گذشت در بازارهای جهانی شاهد کاهش ۲۹ دلاری نرخ اونس جهانی طلا بودیم و اکنون قیمت آن به ۳۲۸۶ دلار رسیده است.

برندسازی شخصی در عمل: چطور از یک آدم عادی بدل به برند شویم؟

نویسنده: علی آل علی

وقتی نام شما در یک اتاق جلسه یا در یک گفت‌وگوی حرفه ای به میان می آید، چه کلماتی به ذهن دیگران می رسد؟ آیا اصلا چیزی به ذهن شان خطور می کند؟ در بازار شلوغ و پرهیاهوی استعدادهای امروز، جایی که تخصص ها شبیه به هم و رزومه ها طولانی تر از همیشه شده اند، این سوال دیگر یک موضوع تشریفاتی نیست؛ بلکه اساس ماندگاری و پیشرفت شماست. اینجا دقیقا همان نقطه ای است که مفهومی به نام برندسازی شخصی وارد صحنه می شود.

ممکن است با شنیدن این عبارت تصویری از افراد مشهوری که مدام در حال خودنمایی هستند در ذهن شما شکل بگیرد، اما بیایید این تصویر را برای همیشه یک کنیم. برندسازی شخصی به معنای تظاهر به چیزی که نیستید یا فریاد زدن موفقیت های‌تان از بالای بلندترین برج شهر نیست. در عمیق ترین لایه اش برندسازی شخصی هنر و علم مدیریت شهرت شماست. اینکه به صورت آگاهانه و استراتژیک، داستانی را که دیگران درباره شما تعریف می کنند، شکل دهید. درست همانطور که برندهایی مثل اپل یا نایک فقط یک محصول نمی فروشند، بلکه یک احساس، یک فلسفه و یک دنیا معنا را به مخاطب خود هدیه می دهند، شما نیز چیزی فراتر از مهارت های‌تان هستید. شما یک داستان منحصر‌به‌فرد، یک مجموعه ارزش و یک نگاه ویژه به دنیا دارید.

برند شخصی شما روایت این داستان است.

در گذشته شاید یک مسیر شغلی قابل پیش بینی وجود داشت: تحصیل کن، در یک شرکت خوب استخدام شو و پله های ترقی را یکی یکی بالا برو. در این مدل تخصص فنی و سختکوشی برای موفقیت کافی بود، اما دنیای کار امروز، یک اقیانوس پهناور و گاهی توفانی است. دیگر کمتر کسی برای تمام عمر در یک شرکت باقی می ماند. اقتصاد گیگ، پروژه های فریلنسری و دور کاری قواعد بازی را کاملا تغییر داده اند. در این دنیای جدید، شما مدیرعامل شرکت «خودتان با مسئولیت محدود» هستید و بزرگ‌ترین محصولی که برای ارائه دارید، خود شما هستید.

فناوری این‌ تغییر را هزاران برابر سریع تر کرده است. هر

نویسنده: علی آل علی

در دنیای پرسرعت امروز صبر و حوصله ما آدم ها روز به روز کمتر می شود؛ به خصوص وقتی پای اینترنت در میان باشد. همه ما این تجربه کلافه‌کننده را داشته ایم؛ روی لینکی کلیک می کنیم و با یک صفحه سفید و یک آیکون چرخان روبه‌رو می شویم که انگار قرار نیست هیچ وقت محتوایی را به ما نشان دهد. در بیشتر موارد پس از چند ثانیه انتظار دکمه بازگشت ر انتخاب و قید آن سایت را برای همیشه می زنی‌م، اما آیا تا به حال فکر کرده اید که چرا برخی سایت ها مثل یک خودروی مسابقه سریع و چابک هستند و برخی دیگر مانند یک لاک‌پشت خسته و سنگین حرکت می کنند؟

یکی از اصلی ترین و در عین حال نادیده گرفته شده ترین مقصران این کندی تصاویر هستند. عکس های زیبا، باکیفیت و چشم نواز روح و جان یک سایت هستند، اما اگر به درستی بهینه سازی نشوند می توانند به سنگین ترین زنجیرهایی تبدیل شوند که پای وب سایت شما را بسته اند و آن را از حرکت باز می دارند. خبر خوبی این است که رام کردن این غول های زیبا و تبدیل آنها به همراهانی چابک کار پیچیده ای نیست، ما در این مقاله می خواهیم پنج راز ساده اما بسیار قدرتمند را با شما در میان بگذاریم که به شما کمک می کند تا با سبک سازی تصاویر سرعت سایت خود را به شکل چشمگیری افزایش دهید و بازدیدکنندگان‌تان را راضی و خوشحال نگه دارید.

هنر فشرده‌سازی: چگونه بدون افت کیفیت، حجم عکس را کم کنیم؟

تصور کنید می خواهید برای یک سفر طولانی چمدان ببندید. برای اینکه لباس های بیشتری را در چمدان جا دهید از کیسه های وکیوم استفاده می کنید که هوای اضافی را خارج کرده و حجم لباس ها را به شدت کم می کند، بدون اینکه به خود لباس ها آسیبی برسد. فشرده سازی تصاویر هم دقیقا همین کار را با فایل های عکس شما انجام می دهد.

جست‌وجوی ساده نام شما در اینترنت، یک کارت ویزیت دیجیتال از شما به دنیا نشان می دهد. پروفایل لینکدین شما، نظراتی که در یک فروم تخصصی می نویسید یا حتی نوع محتوایی که در شبکه های اجتماعی به اشتراک می گذارید، همگی آجرهایی هستند که خواسته یا ناخواسته، ساختمان برند شما را می سازند. برند شما دیگر محدود به ساعاتی که در دفتر کار می کنید نیست؛ یک نیروی نامرئی است که بیست و چهار ساعت شبانه روز و هفت روز هفته، در حال معرفی شما به جهان است. سوال اینجااست: آیا این نیروی نامرئی، داستان درستی از شما روایت می کند؟

حالا که به اهمیت موضوع پی بردیم، بیایید از حرف های کلی فاصله بگیریم و روی استراتژی های عملی و ملموسی تمرکز کنیم که می توانند قطب نمای شما در این مسیر باشند. خب اگر موافق هستید، کارمان را شروع کنیم.

اصل اول: خودتان باشید، اما بهترین نسخه خودتان

اولین و مهمترین استراتژی اصالت است. این شاید کلیشه ای‌ترین کلمه در دنیای برندسازی باشد، اما به دلیلی بسیار محکم، همیشه در صدر فهرست قرار دارد. تلاش برای کپی کردن شخصیت حرفه ای یک فرد موفق دیگر، مانند پوشیدن کفشی است که اندازه پای شما نیست؛ شاید در چند قدم اول جذاب به نظر برسد، اما در بلندمدت شما را از راه رفتن باز می دارد. اصالت یعنی پیدا کردن نقطه تلاقی منحصر‌به‌فرد بین مهارت ها، ارزش ها، علاقه مندی ها و حتی نقاط ضعف شما.

یک سناریو را تصور کنید: دو مشاور بازاریابی با سطح تخصص یکسان را در نظر بگیرید. مشاور اول تلاش می کند تا یک حرفه ای تمام عیار، بی نقص و همیشه رسمی به نظر برسد. مشاور دوم، علاوه بر تخصص اش، آشکارا به فلسفه مینیمالیسم در زندگی علاقه دارد و اغلب در تحلیل هایش از مثال های ساده سازی و تمرکز بر موارد ضروری، الهام گرفته از این فلسفه، استفاده می کند. کدام یک در ذهن شما بیشتر باقی می ماند؟ به احتمال زیاد دومی. چرا؟ چون او چیزی فراتر از یک تخصص ارائه می دهد؛ او یک «دیدگاه» منحصر به فرد دارد. برند شما در همین دیدگاه ها و ویژگی های خاص شما نهفته است.

بهبود سرعت بارگذاری تصاویر سایت: معمایی پیچیده

هر عکس مجموعه ای از داده های دیجیتال است که بخشی از آنها غیرضروری هستند. ابزارهای فشرده سازی عکس این داده های اضافی را حذف می کنند و حجم فایل عکس را گاهی تا ۷۰ یا ۸۰ درصد کاهش می دهند، در حالی که افت کیفیت آن برای چشم انسان تقریبا نامحسوس است. این کار باعث می شود مرورگر اینترنت برای دانلود کردن عکس به زمان و حجم اینترنت بسیار کمتری نیاز داشته باشد. ابزارهای آنلاین رایگان و نرم افزارهای زیادی وجود دارند که می توانند به راحتی این کار را برای شما انجام دهند. این اولین و شاید مهمترین قدم برای سبک کردن وب سایت تان است.

اندازه مهم است: عکس را به اندازه قابش انتخاب کنید

فرض کنید یک قاب عکس کوچک و زیبا با ابعاد ۱۰ در ۱۵ سانتی متر دارید. آیا منطقی است که یک پوستر بسیار بزرگ با ابعاد یک در دو متر را بردارید و سعی کنید آن را با تا و مجاله کردن در آن قاب کوچک جا دهید؟ قطعاً نه! این کار هم به پوستر آسیب می زند و هم نتیجه نهایی، زشت و نامرتب خواهد بود.

در دنیای وب هم دقیقا همین قانون صادق است. بسیاری از کسب و کارها یک عکس بسیار بزرگ را رزولوشن بالا را (مثلا عکسی که برای چاپ بیلورد مناسب است) مستقیما در وب سایت خود بارگذاری می کنند و سپس با استفاده از کد به مرورگر دستور می دهند که آن را در یک فضای کوچک نمایش دهد. این یک اشتباه بزرگ است. چون مرورگر مجبور است ابتدا کل آن فایل غول پیکر را دانلود کند و سپس کلی انرژی صرف کوچک کردن ابعاد آن نماید. راه درست این است که قبل از بارگذاری عکس ابعاد آن را دقیقا به اندازه ای که قرار است در سایت نمایش داده شود، تغییر دهید. این کار ساده، تاثیر فوق العاده ای بر سرعت بارگذاری سایت شما خواهد داشت.

هر ابزاری برای کار ی ساخته شده: انتخاب فرمت فایل مناسب

در جعبه ابزار شما، هم چکش وجود دارد، هم پیچ‌گوشتی. شما

۵ تله مرگبار در بازاریابی ایمیلی: چگونه جلوی فروپاشی کمپین مان را بگیریم؟

روی محتوای جذاب و طراحی زیبا تمرکز می کنند، اما فراموش می کنند که ایمیل برای رسیدن به مقصد، به یک گذرنامه معتبر دیجیتال نیاز دارد. منظور ما در اینجا استفاده از یک دامنه معتبر است که به سرورهای ایمیل در سراسر جهان اطمینان می دهند که شما یک فرستنده قانونی هستید و نه یک کلاهبردار اینترنتی.

لازم نیست یک متخصص فنی باشید. کافی است اهمیت این موضوع را درک کرده و با کمک فنی یا با مطالعه راهنماهای ارائه شده توسط سرویس دهنده ایمیل خود، این تنظیمات را یک بار برای همیشه به درستی انجام دهید. این کار مانند واکسینه کردن کمپین های شما در برابر بیماری مهلک اسپم شدن است.

ویتترین شکسته: نادیده گرفتن متن پیش نمایش

فرض کنید از جلوی یک فروشگاه لوکس عبور می کنید. نام فروشگاه توجه تان را جلب می کند، اما وقتی به ویتترین نگاه می کنید، به جای یک چیدمان زیبا با یک شیشه کثیف و چند جعبه خالی مواجه می شوید که روی آن نوشته شده: «اگر این ویتترین را نمی ببیند، داخل فروشگاه را ننگ کنید». آیا وارد آن فروشگاه می شوید؟

متن پیش نمایش، همان جمله کوتاهی است که در اپلیکیشن ایمیل درست بعد از نام فرستنده و موضوع ایمیل نمایش داده می شود. بسیاری از کسب و کارها این فضای طلایی را با عباراتی بی فایده مانند «این ایمیل را در مرورگر خود ببینید» یا بدتر از آن، تکه ای از کد HTML ایمیل پر می کنند. این کار یک فرصت سوزی محض است. این متن کوتاه، ویتترین شماس، مکملی برای تیتز جذاب شما تا مخاطب را قانع کند که در ایمیل را باز کند. طبق آمار، بیش از ۶۸ درصد ایمیل ها در این بخش دچار خطا هستند.

یادتان باشد، هرگز این فضا را خالی نگذارید. برای هر ایمیل، یک جمله جذاب، کنجکاوکنده یا حاوی اطلاعات کلیدی به عنوان متن پیش نمایش بنویسید. آن را به عنوان قلاب دوم برای شکار توجه مخاطب در نظر بگیرید.

طراحی برای عده ای خاص: ایمیل های غیرقابل دسترس

یک رستوران را تصور کنید که منویی بسیار زیبا با فونت های ریز و هنری طراحی کرده است. این منو برای یک جوان با بینایی کامل، فوق العاده است، اما برای یک فرد مسن یا کسی که چشم هایش کمی ضعیف

اصل دوم: پادشاه برکه کوچک خودتان باشید

اقیانوس برای همه بزرگ است، اما شما می توانید پادشاه برکه کوچک خودتان باشید. تلاش برای اینکه متخصص همه چیز باشید، در نهایت شما را به «متخصص هیچ چیز» تبدیل می کند. در دنیای برندسازی به این کار تمرکز بر یک حوزه بسیار مشخص می گویند. از خودتان بپرسید: به جای اینکه فقط یک «طراح گرافیک» باشید، آیا می توانید به «بهترین طراح گرافیک برای استارت‌آپ های حوزه فناوری سلامت» تبدیل شوید؟ به جای یک نویسنده محتوا، چطور است که خود را به عنوان نویسنده محتوای تخصصی در زمینه امور مالی غیرمتمرکز معرفی کنید؟

این کار دو مزیت فوق العاده دارد. اول اینکه رقابت را به شدت کاهش می دهد. دوم اینکه شما را به یک منبع قابل اتکا برای یک گروه خاص از مخاطبان تبدیل می کند. وقتی کسی به دنبال حل یک مشکل بسیار مشخص است، به سراغ یک متخصص عمومی نمی رود؛ او به دنبال کسی می گردد که درد او را عمیقا می فهمد. خاص شدن، شما را به آهنربایی برای فرصت های ایده آل تبدیل می کند.

اصل سوم: ثبات در عملکرد

برندهای بزرگ یک ویژگی مشترک دارند: ثبات. شما با دیدن یک محصول کوکاکولا در هر جای دنیا فوراً آن را می شناسید، نه فقط به خاطر لوگو، بلکه به خاطر رنگ، حس و پیامی که منتقل می کند. برند شخصی شما هم به همین ثبات نیاز دارد. لحن شما در ایمیل ها، نوع پست هایی که در لینکدین به اشتراک می گذارید، نحوه صحبت کردن شما در یک مصاحبه و حتی عکس پروفایل تان، باید همگی یک داستان هماهنگ را روایت کنند. اگر خودتان را به عنوان یک فرد نوآور و پیشرو معرفی می کنید، اما پروفایل تان سال هاست به روز نشده و از رندهای جدید صنعتان بی خبرید، این ناهماهنگی، اعتماد را از بین می برد که بزرگ‌ترین سرمایه یک برند است. پس از خود بپرسید پیام اصلی برند من چیست و چگونه می توانم آن را در تمام کانال های ارتباطی ام به شکلی یکپارچه تکرار کنم.

برای کوبیدن یک میخ، از پیچ گوشتی استفاده نمی کنید. در دنیای تصاویر دیجیتال هم فرمت های مختلفی وجود دارند که هر کدام برای کار خاصی مناسب تر هستند. انتخاب فرمت درست، می تواند در شکل قابل توجهی بر حجم و کیفیت تصویر شما تاثیر بگذارد.

۳ فرمت رایج که باید بشناسید عبارت‌اند از:

- فرمت JPG و JPEG:** این فرمت بهترین انتخاب برای عکس های عکاسی شده (مثل عکس محصولات، منظره ها یا پرتره ها) است. این فرمت می تواند میلیون ها رنگ را نمایش دهد و الگوریتم فشرده سازی بسیار خوبی دارد.

- فرمت PNG:** این فرمت انتخاب ایده آل برای تصاویر گرافیکی، لوگوها، آیکون ها و هر تصویری است که نیاز به پس زمینه شفاف (Transparent) دارد. کیفیت آن برای این نوع تصاویر معمولا از JPEG بهتر است، اما حجم آن نیز ممکن است بیشتر باشد.

- فرمت Webp:** این فرمت مدرن است که توسط گوگل توسعه داده شده و به طور خاص برای وب طراحی شده است. در حقیقت این فرمت می تواند تصاویر را با کیفیتی مشابه JPEG و PNG اما با حجمی بسیار کمتر ذخیره کند. امروزه تقریبا تمام مرورگرهای مدرن از این فرمت پشتیبانی می کنند و استفاده از آن یک راه عالی برای داشتن تصاویری باکیفیت و در عین حال سبک است.

وقتی لازم شد، نشان بده: جادوی بارگذاری تنبل

یک گالری هنری بسیار بزرگ با صدها تابلو را تصور کنید. وقتی شما وارد سالن اصلی می شوید، آیا تمام تابلوهای موجود در تمام اتاق های دیگر همزمان در مقابل چشمان شما ظاهر می شوند؟ قطعاً نه. شما با یک زند در گالری و ورود به هر اتاق جدید، تابلوهای آن اتاق را می ببیند.

بارگذاری تنبل یا Lazy Loading هم دقیقا همین کار را با وب سایت شما انجام می دهد. به جای اینکه مرورگر مجبور باشد تمام

است، یک کابوس مطلق خواهد بود. او نمی تواند چیزی بخواند و احتمالا با حس ناخوشایندی رستوران را ترک می کند.

ایمیل های غیرقابل دسترس (Inaccessible) دقیقا همین کار را با بخشی از مخاطبان شما می کنند. وقتی برای تصاویر خود متن جایگزین (ALT text) قرار نمی دهید، کاربرانی که به دلیل سرعت پایین اینترنت استفاده از نرم افزارهای صفحه خوان (Screen Reader) قادر به دیدن عکس ها نیستند، هیچ فنی یا با مطالعه راهنماهای ارائه شده توسط فونت های خیلی ریز یا رنگ هایی با کنتراست پایین استفاده می کنید، خواندن ایمیل را برای بسیاری دشوار می سازید. حالت تاریک (Dark Mode) را فراموش می کنید؟ ایمیل شما در این حالت شبیه یک طرح به هم ریخته و ناخوانا خواهد شد.

براساس گزارش هاب اسپات بیش از ۹۰ درصد ایمیل های ارسالی دارای نوعی از مشکل دسترسی پذیری هستند. این دیگر یک فرصت سوزی ساده نیست؛ این یک بی احترامی به بخشی از مخاطبان و حذف ناخواسته آنهاست. این کار نه تنها به اعتبار برند شما لطمه می زند، بلکه شما را از یک بازار بزرگ محروم می کند.

یادتان باشد، همیشه به فکر همه کاربران باشید. از فونت های خوانا و با اندازه مناسب استفاده کنید. برای تمام تصاویر متن جایگزین توصیفی بنویسید. ترکیب رنگ های خود را طوری انتخاب کنید که کنتراست کافی برای خوانایی داشته باشند و حتما پیش نمایش ایمیل خود را در حالت تاریک نیز بررسی کنید. طراحی برای همه، نشانه احترام و حرفه ای کردن است.

لباس نامناسب در مهمانی رسمی: ایمیل های معیوب

فرض کنید به یک جلسه کاری بسیار مهم دعوت شده اید. بهترین لباس تان را می پوشید، اما درست قبل از ورود متوجه یک پارگی بزرگ روی آستین یا یک لکه قهوه روی پیرهن‌تان می شوید. چه حسی پیدا می کنید؟ حتی اگر بهترین ایده ها را در سر داشته باشید، این نقص

دیگران مخدوش می کند.

یک لینک شکسته، یک عکس که نمایش داده نمی شود، یک اشتباه

تایپسی فاحش یا به هم ریختگی قالب ایمیل در یک کلاینت خاص (مثلا

در اوت لوک)، دقیقا مانند همان لباس پاره است. اینها خطاهای فنی یا

اصل چهارم: ارائه ارزش

بالاخره استراتژی چهارم که شاید از همه مهمتر باشد: ارائه ارزش، پیش از درخواست هر چیزی. برندسازی قدرتمند بر پایه بخشندگی بنا می شود. به جای اینکه مدام به این فکر کنید که «چه چیزی می توانم به دست بیاورم؟»، از خود بپرسید «چه چیزی می توانم ببخشم؟». دانش خود را به اشتراک بگذارید. در حوزه تخصصی خود محتوای مفید تولید کنید. به سوالات دیگران در انجمن های تخصصی پاسخ دهید. یک مفهوم پیچیده را به زبان ساده برای دیگران توضیح دهید. وقتی شما به طور مداوم به دیگران کمک می کنید تا بهتر شوند، رشد کندس یا مشکلی را حل کنند، به طور طبیعی در ذهن آنها به عنوان یک فرد متخصص، معتبر و سخاوتمند ثبت می شود. اینجااست که برند شما به صورت خودکار برای تان کار می کند. دیگر نیازی نیست شما به دنبال فرصت ها بدوید؛ این فرصت ها هستند که به دنبال شما خواهند آمد.

سخن پایانی

در نهایت باید به یاد داشت که برندسازی شخصی یک پروژه با نقطه شروع و پایان نیست. این یک ماراتن است، نه یک دوی سرعت. یک تعهد بلندمدت به رشد، یادگیری و مهمتر از همه، به اشتراک گذاری صادقانه مسیری که طی می کنید. همانطور که جف بزوس، بنیانگذار آمازون، به زیبایی می گوید: «برند شخصی شما چیزی است که دیگران در غیاب شما، درباره تان می گویند.» با استفاده هوشمندانه از این استراتژی ها، می توانید اطمینان حاصل کنید که داستانی که در غیاب شما روایت می شود، داستانی قدرتمند، معتبر و کاملا منطبق بر خود واقعی شماست. این، ارزشمندترین دارایی حرفه ای شما در دنیای پرشتاب امروز و فردا خواهد بود.

منابع:

https://graduate.northeastern.edu/knowledge-hub/tips-for-building-your-personal-brand
https://maybusch.com/why-you-need-strong-personal-brand-how-to-build-one

عکس های یک صفحه بلند را همان ابتدا دانلود کند (حتی عکس هایی که در انتهای صفحه قرار دارند و کاربر هنوز آنها را نمی بیند)، این تکنیک هوشمند به مرورگر می گوید: «فقط عکس هایی را دانلود کن که در محدوده دید کاربر قرار دارند. هر وقت کاربر به پایین صفحه اسکرول کرد و به عکس های بعدی نزدیک شد، آن وقت آنها را بارگذاری کن.» این روش تاثیر شگفت انگیزی بر سرعت اولیه بارگذاری صفحه شما دارد و باعث می شود کاربر خیلی سریع تر به محتوای اصلی دسترسی پیدا کند.

نزدیک تر، سریع تر است: قدرت شبکه های توزیع محتوا

فکر کنید که انبار اصلی محصولات شما در یک شهر قرار دارد. اگر مشتری ای از یک شهر بسیار دور بخواهد محصولی را دریافت کند، ارسال آن زمانبر و هزینه بر خواهد بود، اما اگر شما انبارهای کوچک تری در شهرهای مختلف داشته باشید، می توانید محصول را از نزدیک ترین انبار برای مشتری ارسال کنید که این کار بسیار سریع تر انجام می شود.

یک شبکه توزیع محتوا یا CDN هم همین کار را برای محتوای دیجیتال شما، به خصوص فایل های سنگینی مانند تصاویر، انجام می دهد. این فرآیند در واقع کپی هایی از تصاویر وب سایت شما را بر روی سرورهای متعددی در نقاط مختلف دنیا ذخیره می کند. وقتی کاربری از یک کشور دیگر می خواهد سایت شما را ببیند، تصاویر از نزدیک ترین سرور به او نمایش داده می شوند، نه از سرور اصلی شما که شاید هزاران کیلومتر با او فاصله داشته باشد. این کاهش مسافت فیزیکی به معنای کاهش زمان بارگذاری و افزایش سرعت برای تمام کاربران شما در سراسر جهان است.

منابع:

https://attrock.com/blog/how-to-make-photos-load-faster-on-website

محتوایی هستند که باعث می شوند ایمیل شما معیوب به نظر برسد. وقتی مخاطب روی لینک «خرید با ۳۰ درصد تخفیف» کلیک می کند و با صفحه خطای ۴۰۴ مواجه می شود، چه اتفاقی می افتد؟ او نه تنها خرید نمی کند، بلکه اعتمادش را به شما از دست می دهد. شاید دفعه بعد حتی ایمیل شما را باز نکنند، چون فکر می کند باز هم قرار است با یک تجربه ناخوشایند روبه‌رو شود.

قبل از فشردن دکمه ارسال، وسواس به خرج دهید. ایمیل را بارها برای خود و همکاران تان بفرسید. تمام لینک ها را یک به یک چک کنید. متن را چند بار بازخوانی کنید تا غلط املایی نداشته باشد. از ابزارهایی استفاده کنید که پیش نمایش ایمیل شما را در ده ها پلتفرم و دستگاه مختلف (از جیمیل در دسکتاپ گرفته تا یاهو در آی‌فون) نشان می دهند. این کار زمانبر است، اما جلوی یک فاجعه اعتباری را می گیرد.

سخنرانی به جای گفت‌وگو: نبود شخصی سازی

آخرین تله طریف ترین و در عین حال رایج ترین آنهاست. بیایید به دو کافه در یک خیابان فکر کنیم. کافه اول برای همه مشتریان یک پیامک ثابت می فرستد: «قهوه جدید رسید». کافه دوم اما هوشمندتر عمل می کند. به مشتریان که همیشه لاته سفارش می دهند، پیام می دهد: «سلام سارا! یک ترکیب جدید برای لاته آوردیم که فکر می کنیم عاشقش بشی.» به مشتری دیگری که طرفدار چای است، پیام می دهد: «مایکلی عزیز، چای ماسالای مخصوصی که دوست داشتید دوباره شارژ شد.» کدام کافه حس بهتری ایجاد می کند؟

بازاریابی ایمیلی بدون شخصی سازی، مانند همان کافه اول است: یک سخنرانی یک طرفه و عمومی. در حالی که مخاطب امروز انتظار یک گفت‌وگوی دوطرفه و شخصی را دارد. وقتی شما محصولی را به مخاطب پیشنهاد می دهید که هیچ ربطی به سابقه خرید یا علاقه مندی های او ندارد، در واقع به او می گویند: «من تو را نمی شناسم و برایم مهم نیستی.» این حس بی تفاوتی، مشتری را فراری می دهد. تحقیقات نشان می دهد که بیش از ۷۰ درصد مشتریان از تجربیات غیرشخصی ناامید می شوند.

منابع:

https://www.litmus.com/blog/common-email-marketing-mistakes

ارزیابی بازاریابی ویدئویی: چطور و چگونه؟

که برای فهمیدنش، باید از لایهٔ سینما خارج شوید و به رفتار تماشاگران روی صندلی های‌شان دقت کنید. **افسانه عدد بزرگ: چرا تعداد بازدید یک سراب فریبنده است؟**

اولین و ساده ترین معیاری که هر پلتفرمی به شما نشان می دهد، تعداد بازدید است. این عدد، مانند فروش گیشه در هفته اول، هیجان انگیز است و نفس هر مدبری را تازه می کند. این عدد نشان می دهد که پوستر فیلم شما یعنی تصویر تامبنیل (Thumbnail)، عنوان و تبلیغات اولیه تان آنقدر جذاب بوده که مردم را برای خرید بلیت و ورود به سالن ترغیب کند. این یک دستاورد است، اما فقط بخش کوچکی از داستان. یک بازدید بالا لزوماً به معنای یک ویدئوی خوب نیست. شاید عنوان شما بیش از حد جنجالی و طعمه‌وار (Clickbait) بوده و مخاطب پس از دیدن چند ثانیه اول، با احساس فریب خورده‌گی ویدئو را بسته است. شاید ویدئو در حالت بخش خودکار در فید خبری یک نفر پخش شده و او اصلاً به آن توجهی نکرده است. تکیه کردن صرف به این عدد، مانند این است که یک رستوران، موفقیت خود را فقط با تعداد افرادی که از جلوی در آن عبور می کنند بسنجد، نه با تعداد مشتریان راضی که غذای‌شان را تا آخر می خورند. این معیار، به تنهایی، یک معیار پوچ یا «وانیتی متریک» است؛ زیبا، اما بی معنا. برای فهمیدن داستان واقعی، باید به سراغ معیارهای عمیق تر برویم.

روایت یک نمودار: داستان صندلی های خالی و چشم های خیره
مهمترین معیار برای درک کیفیت واقعی فیلم شما

نرخ حفظ مخاطب است. پلتفرم های ویدئویی به شما یک نمودار زیبا نشان می دهند که مانند یک گزارش دقیق از داخل سالن سینما عمل می کند. این نمودار به شما می گوید که در هر ثانیه از فیلم شما چند درصد از تماشاگران هنوز روی صندلی های خود نشسته اند. این نمودار بی رحم و صادق ترین منتقد شماست. هر افت ناگهانی در نمودار، نشان دهنده یک صحنه خسته کننده، یک جمله نامفهوم یا یک بخش طولانی و کش دار است که باعث شده تماشاگران کنترل را به دست گرفته و از سالن خارج شوند. برعکس، قسمت هایی از نمودار که صاف باقی می مانند، همان صحنه های طلایی، دیالوگ های درخشان و لحظات اوجی هستند که توانسته اند نفس تماشاگر را در سینه حبس کنند. یک کارگردان هوشمند، این نمودار را مانند یک نقشه گنج مطالعه می کند. او از خودش می پرسد: چرا در ثانیه ۳۵، سی درصد از تماشاگرانم را از دست دادم؟ آیا مقدمه ام بیش از حد طولانی بود؟ یا شاید اوج داستان را خیلی دیر رو کردم؟ تحلیل این معیار به شما کمک می کند تا در فیلم بعدی خود، یک فیلمنامه نویس بهتر باشید. شما یاد می گیرید که چگونه ضرب آهنگ داستان را تنظیم کنید و توجه مخاطب بی حوصله امروزی را تا آخرین لحظه نگه دارید.

زندگی پس از تیتراژ پایانی: آیا فیلم شما تماشاگر را به اقدامی وامی دارد؟

یک فیلم خوب، تنها سر گرم کننده نیست؛ تأثیرگذار است. فیلم شما باید پس از پایان تیتراژ، تماشاگر را به فکر فرو برد یا او را به انجام کاری ترغیب کند. در بازاریابی ویدئویی، این کار همان چیزی است که به

برندسازی با چاشنی فرهنگ خاص

میزبان خوب چه ویژگی هایی دارد؟

یک میزبان خوب مهمانی را برای مهمانانش برگزار می کند، نه برای خودش. او به دنبال ساختن یک تجربه است، نه فقط کسب سود. او فضایی را فراهم می کند که در آن، اعضای یک جامعه می توانند دور هم جمع شوند، با هم ارتباط برقرار کنند و علایق مشترک‌شان را جشن بگیرند. به مغازه های اسکیت برد محلی فکر کنید. آنها فقط تخته و چرخ نمی فروشند؛ آنها به یک پاتوق برای اسکیت سواران جوان تبدیل می شوند. آنها از رویدادهای محلی حمایت می کنند، به استعدادهای جدید میدان می دهند و به قلب تپنده جامعه خودشان تبدیل می شوند.

این تغییر نقش، نیازمند یک تحول عمیق در ذهنیت است. این یعنی حرکت از پرسیدن سوال چه چیزی می توانیم به آنها بفروشیم؟ به سوی پرسیدن سوال چگونه می توانیم به جامعه آنها کمک کنیم تا رشد کنند؟ برندی مانند کارهارت را در نظر بگیرید که یک برند لباس کار است. آنها می توانستند فقط لباس های مقاوم بفروشند، اما آنها یک قدم فراتر رفتند و یک لیبل موسیقی راه اندازی کردند که از هنرمندان مستقل حمایت می کند. آنها یک نیاز فرهنگی را در میان مخاطبان خود شناسایی کرده و به جای فروش یک محصول، به ساختن صحنه برای آن فرهنگ کمک کردند. این یعنی میزبانی واقعی.

این رویکرد رابطه ای بسیار عمیق تر از یک معامله ساده خلق می کند. وقتی یک برند به بخشی جدایی ناپذیر از ساختار یک فرهنگ تبدیل می شود، دیگر نیازی به فریاد زدن برای جلب توجه ندارد. اعضای آن فرهنگ خودشان به سفرای آن برند تبدیل می شوند.

حضور نداشتند.

امروز قواعد آن بازی برای همیشه تغییر کرده است. نسل جدید مخاطبان، به ویژه نسل زد، یک حسگر درونی بسیار قدرتمند برای تشخیص اصالت دارند. آنها به راحتی می توانند یک برند متظاهر و فرصت طلب را از یک برند اصیل و واقعی تشخیص دهند. آنها دیگر نمی خواهند یک بلبورد متحرک برای لوگوی شما باشند. آنها از برندها انتظار بیشتری دارند. آنها نمی خواهند بلیت یک مهمانی را بخرند که توسط غریبه ها اداره می شود؛ آنها می خواهند در مهمانی ای شرکت کنند که توسط یکی از خودشان میزبانی می شود.

این تغییر پارادایم بسیاری از برندهای بزرگ و قدیمی را سردرگم کرده است. آنها سعی می کنند با کپی کردن زبان و ظاهر خرده فرهنگ ها، خود را جوان و به‌روز نشان دهند، اما نتیجه اغلب یک شکست فاجعه بار است. چون آنها فراموش می کنند که فرهنگ، یک لباس نیست که بتوان آن را پوشید. فرهنگ، یک موجود زنده است که باید آن را زندگی کرد. تلاش برای بهره برداری از فرهنگ بدون مشارکت در آن، مانند آن است که یک فرد خارجی سعی کند با حفظ کردن چند اصطلاح عامیانه، ظاهر کند که بومی یک منطقه است. این تلاش، از فرسنگ ها فاصله، غیرطبیعی و مضحک به نظر می رسد.

از حضور در بازار تا میزبانی!

برندهای پیشرو و هوشمند امروز، این تغییر را به خوبی درک کرده اند. آنها دریافته اند که راه نفوذ در قلب فرهنگ، تلاش برای فروش به آن نیست، بلکه خدمت به آن است. آنها نقش خود را از یک فروشنده بلیت، به یک میزبان مهمانی تغییر داده اند، اما یک

نویسنده: علی آل علی

تصور کنید شما یک کارگردان سینما هستید. ماه‌ها برای ساختن فیلم جدیدتان زحمت کشیده اید. فیلمنامه را بارها بازنویسی کرده اید، بهترین بازیگران را انتخاب کرده اید و شب های بی شماری را در اتاق تدوین گذرانده اید. بالاخره روز اکران فرا می رسد. شما با اضطراب در لابی سینما قدم می زنید و با خوشحالی می بینید که تمام بلیت ها فروخته شده و صف طولانی مردم در مقابل در ورودی تشکیل شده است. سالن کاملاً پر است. از نظر آماری، این یک موفقیت بزرگ است. اما آیا داستان به همین جا ختم می شود؟ بیایید به داخل سالن برویم. در ردیف سوم، چند نفر حوصله شان سر رفته و در حال چک کردن گوشی های‌شان هستند. در ردیف هشتم، یک زوج جوان فیلم را آنقدر کسل کننده یافته اند که ۱۰ دقیقه پیش سالن را ترک کرده اند. در انتهای سالن، گروهی از تماشاگران آنقدر مجذوب داستان شده اند که با شخصیت اصلی می خندند و اشک می ریزند و شما می دانید که آنها پس از خروج، ساعت ها درباره فیلم شما صحبت خواهند کرد. در دنیای بازاریابی ویدئویی، بسیاری از کسب وکارها همان کارگردانی هستند که فقط به تعداد بلیت های فروخته شده یا همان تعداد بازدید نگاه می کنند. آنها از دیدن یک عدد بزرگ در کنار ویدئوی خود خوشحال می شوند، غافل از اینکه این‌ص عدد، مانند یک پرده نمایش زیبا، می تواند یک واقعیت تلخ را در پشت خود پنهان کند. واقعیت این است که یک ویدئوی موفق را نمی توان تنها با شمارش تماشاگرانش سنجید. موفقیت واقعی، یک داستان عمیق تر و پیچیده تر است؛ داستانی

نویسنده: علی آل علی

فردی را در نظر بگیرید که در یک رویداد مربوط به جایزه برندهای خلاق از تی شرتی با لوگو ایل استفاده می کند. بی شک ایل به تنهایی نقشی در برگزاری این رویداد ندارد. شاید اصلاً هم برنده جایزه ای نشود. با این حال هر بار که دوربین بچرخد، همه لوگو ایل را خواهند دید. این امر بیانگر اثرگذاری عمیق ایل بر روی مشتریان است. به طوری که حتی بدون هیچ اجبار یا حتی دعوتی خیلی از مردم دنیا تی شرت هایی با لوگوی ایل برند به تن می کنند.

برندینگ بدون فرهنگ سازی دقیق مثل اتلاف بودجه برند است. وقتی شما پشت برندهاتن یک فرهنگ دقیق داشته باشید، نتیجه اش شبیه مثال بالا خواهد شد. برندهایی مثل ایل حتی اگر سال ها در زمینه برندینگ فعالیت چشمگیری نداشته باشند، به خاطر هویت و فرهنگ منحصر به فرد برنڈشان ستایش خواهند شد. این دقیقاً همان مسئله ای است که ما در این مقاله به دنبالش هستیم. پس با ما همراه باشید تا راه و رسم برندسازی با چاشنی فرهنگ خاص برند را یاد بگیرید.

لوگو دیگر کافی نیست

زمانی بود که داشتن یک لوگوی جذاب و قرار دادن آن روی محصولات، برای ساختن یک برند کافی بود. برندها شبیه به نشان های افتخار بودند. شما با پوشیدن لباس یا استفاده از محصول یک برند خاص، وابستگی خود را به یک گروه یا یک سبک زندگی اعلام می کردید. برندها در آن دوران، فروشنندگان بلیت یک مهمانی فرهنگی بودند. آنها به شما اجازه می دادند تا با خرید محصول شان، نشان دهید که شما هم بخشی از آن بازی هستید، اما خودشان هرگز در آن مهمانی

نویسنده: علی آل علی

صدای دریافت یک پیامک یکی از آخرین سنگرهای توجه خالص در دنیای دیجیتال ماست. در عصری که صندوق های ایمیل ما از هیاهوی تبلیغات لبریز شده و فیدهای شبکه های اجتماعی میدان نبرد بی پایان برندهاست، پیامک هنوز یک فضای شخصی و تقریباً دست نخورده باقی مانده است. به همین دلیل، بازاریابی پیامکی یا اس ام اس مارکتینگ قدرتمندترین و در عین حال حساس ترین ابزاری است که یک کسب و کار می

آن «فراخوان به اقدام» می گویم. نرخ کلیک بر روی لینکی که شما در ویدئو یا توضیحات آن قرار داده اید، دقیقاً همین را اندازه گیری می کند.

اینکه یک نفر تمام ویدئوی آموزشی شما درباره «چگونه یک باغچه خانگی بسازیم» را تماشا کند، عالی است اما اگر در انتهای ویدئو، روی لینک «خرید مجموعه کامل بذر سبزیجات ما» کلیک کند، این یعنی فیلم شما نه تنها آموزش داده، بلکه اعتماد و انگیزه لازم برای اقدام را نیز در او ایجاد کرده است. نرخ کلیک پایین، علی رغم زمان تماشای بالا، می تواند یک زنگ خطر باشد. شاید پیشنهاد شما جذاب نبوده، شاید لینک در جای مناسبی قرار نداشته یا شاید لحن شما در انتهای ویدئو به اندازه کافی متقاعدکننده نبوده است. این معیار به شما می گوید که آیا فیلم شما فقط یک اثر هنری زیبا بوده یا یک ابزار بازاریابی مؤثر.

موجی که در شهر می پیچد: وقتی تماشاگران به سفیران شما تبدیل می شوند

و در نهایت، به مقدس ترین معیار موفقیت می رسیم: اینکه آیا تماشاگران پس از خروج از سینما، حاضرند درباره فیلم شما با دیگران صحبت کنند؟ در دنیای دیجیتال، این صحبت کردن خود را در قالب اشتراک گذاری ها و نظرات نشان می دهد. یک بازدید بالا ممکن است نتیجه بودجه تبلیغاتی زیاد شما باشد، اما یک اشتراک گذاری بالا، نتیجه یک تأثیر احساسی عمیق است. هیچ کس یک ویدئوی معمولی را برای دوستانش نمی فرستد. ما چیزهایی را به اشتراک می گذاریم که ما را به شدت خندانده، عمیقاً به فکر فرو برده، غافلگیر کرده یا به ما هویت بخشیده است. وقتی

زیرا آن برند، دیگر یک شرکت بیرونی نیست؛ بلکه بخشی از هویت خودشان است.

معمری یک مهمانی به یادماندنی

تبدیل شدن به یک میزبان فرهنگی، یک شبه اتفاق نمی افتد. این یک فرآیند استراتژیک است که بر چند ستون اصلی بنا شد.

اولین ستون، دانش از درون است، نه از بیرون. شما تاوانید با خواندن چند گزارش تحقیقاتی یا استخدام یک آژانس تبلیغاتی گران قیمت، به درک عمیقی از یک فرهنگ برسید. شما باید افرادی را استخدام کنید که خودشان از بطن همان فرهنگ بیرون آمده اند. آنها زبان، قوانین نانوشته، قهرمانان و ضدقهرمانان آن دنیا را می شناسند. آنها می توانند به شما کمک کنند تا تصمیماتی بگیرید که از روی احترام و درک عمیق باشد، نه از روی جهل و تظاهر.

دومین ستون، ساختن صحنه است، نه اشغال کردن آن. به جای آنکه تمام نورافکن ها را به سمت محصولات خودتان بگیرید، نور را بر روی استعدادهای نوظهور آن فرهنگ بتابانید. یک پلتفرم باشید که به هنرمندان، ورزشکاران یا کارآفرینان گمنام جامعه هدف شما فرصت دیده شدن می دهد. وقتی شما به رشد دیگران کمک می کنید، آنها نیز به رشد شما کمک خواهند کرد. این یک رابطه متقابل و محترمانه است.

سومین ستون مشارکت است، نه دیکتاتوری. از جامعه خود دعوت کنید تا در شکل دهی به برند شما نقش داشته باشند. از آنها در مورد طراحی محصولات جدید نظرخواهی کنید. رویدادهایی را با همکاری خودشان ترتیب دهید. به آنها اجازه دهید بخشی از داستان برند شما را بنویسند. وقتی افراد حس کنند که صدای‌شان

بازاریابی پیامک: راهنمای استفاده هوشمندانه از پیامک کسب و کار

پیامکی با متن سفارش شما با موفقیت ثبت شد و به زودی پردازش می شود، اولین گام برای ایجاد آرامش خیال در مشتری است.

- اطلاع‌رسانی ارسال: پیامکی که کد رهگیری پستی را برای مشتری ارسال می کند، به او اجازه می دهد تا خودش مسیر رسیدن بسته اش را دنبال کند و این یعنی شفافیت و احترام.
- یادآوری نوبت: یک کلینیک دندانپزشکی که یک روز قبل، نوبت ویزیت را به بیمار خود یادآوری می کند، هم از فراموشی بیمار جلوگیری کرده و هم نشان داده که برای وقت او ارزش قائل است.
- بازایی رمز عبور: ارسال کد یک بار مصرف برای ورود امن، یکی دیگر از کاربردهای حیاتی پیامک های تراکنشی است.

قدرت اصلی این نوع پیامک ها در اعتمادسازی نهفته است. هر کدام از این پیام های کوچک، یک کد آجر در دیوار رابطه شما و مشتری تان است. مشتری از دریافت این پیام ها نه تنها ناراحت نمی شود، بلکه انتظار آنها را می کشد و از دریافت‌شان استقبال می کند. پیام های تراکنشی به مشتری نشان می دهند که شما یک کسب وکار حرفه‌ای و منظم و قابل اعتماد هستید که در هر مرحله از فرآیند، او را در جریان امور قرار می دهید. سرمایه گذاری روی کیفیت و سرعت این نوع پیامک ها، یک سرمایه گذاری مستقیم روی وفاداری بلندمدت مشتری است.

قوانین طلایی برای یک کمپین پیامکی موفق
برای اینکه بازاریابی پیامکی شما مؤثر باشد و به ضدتبلیغ تبدیل نشود، رعایت چند قانون طلایی ضروری است. این قوانین به شما کمک می کنند تا احترام مخاطب را همیشه در اولویت قرار دهید. اول، کسب اجازه حیاتی است. هرگز برای شماره هایی که از حضور در لیست شما اظهار بی اطلاعی می کنند، پیامک تبلیغاتی ارسال نکنید. همیشه در هنگام ثبت نام یا خرید، گزینه ای شفاف برای تمایل یا عدم تمایل به دریافت پیامک های تبلیغاتی قرار دهید. ارسال پیامک بدون اجازه، سریع ترین راه برای از دست دادن اعتبار و

کاربری ویدئوی شما را به اشتراک می گذارد، در واقع دارد می گوید: «این ویدئو بخشی از من است و من می خواهم دوستانم هم این بخش از من را ببینند».

نظرات نیز همین قدر ارزشمندند. آنها مکالمه ای را پیرامون برند شما ایجاد می کنند. حتی نظرات منفی، اگر به درستی به آنها پاسخ داده شود، فرصتی برای نشان دادن تعهد و شفافیت شما هستند. این معیارها نشان می دهند که آیا فیلم شما آنقدر قدرت داشته که از یک پیام یک طرفه، به یک موضوع برای گفت‌وگوی اجتماعی تبدیل شود یا خیر.

سختن پایانی

کارگردان بازاریابی ویدئویی هوشمند، کارگردانی است که از اعداد سطحی عبور می کند و به دنبال کشف داستان های پنهان در رفتار مخاطبانش است. او می داند که هدف، فقط پر کردن صندلی های سینما نیست، بلکه میخکوب کردن تماشاگران به آن صندلی ها، ترغیب آنها به بازدید از فروشگاه هدایای سینما پس از پایان فیلم و مهمتر از همه، الهام بخشیدن به آنها برای تبدیل شدن به مبلغان فیلم در سراسر شهر است. دفعه بعد که خواستید موفقیت ویدئوی خود را بسنجید، فقط به گیشه نگاه نکنید. چراغ های سالن را روشن کنید و به دقت به تماشاگران تان بنگرید. داستان واقعی موفقیت، نه در آمار فروش بلیت، که در چشم های خیره و قلب های تسخیر شده آنها نوشته شده است.

منابع:

https://www.adverity.com/blog/top-video-marketing-metrics-you-should-actually-track-۱۰-

شنیده می شود و در تصمیم‌گیری‌ها نقش دارند، حس مالکیت و تعلق خاطر عمیقی نسبت به آن برند پیدا می کنند. آنها دیگر فقط یک مهمان نیستند؛ آنها خود را صاحبخانه می دانند.

این سه اصل، پایه و اساس ساختن یک برند فرهنگی اصل است. این رویکرد نیازمند صبر، سرمایه‌گذاری بلندمدت و از همه مهمتر، یک علاقه و احترام واقعی به آن فرهنگ است. تظاهر در این دنیا، ماندگار نخواهد بود.

کلام پایانی

در نهایت، تفاوت میان یک برند مصرفی و یک برند فرهنگی، تفاوت میان یک لحظه و یک جنبش است. یک محصول خریداری می شود، مصرف می شود و فراموش می شود اما یک برند فرهنگی، در تار و پود زندگی مردم تنیده می شود. این دیگر فقط یک نام تجاری نیست؛ این یک نماد است، یک نقطه تجمع است، یک بخشی از خاطرات و هویت یک نسل است. برندهایی که امروز سبک‌سازان آن را دارند تا از جایگاه امن یک فروشنده بلیت خارج شده و مسئولیت پرچالش اما پر بار میزبانی را برعهده بگیرند، نه تنها در بازار امروز برنده خواهند شد، بلکه نام خود را در تاریخ آن فرهنگ نیز ثبت خواهند کرد. آنها دیگر فقط یک مهمانی برگزار نمی کنند؛ آنها در حال ساختن یک جنبش هستند و این جنبش، به مراتب از هر کمپین تبلیغاتی، ماندگارتر و قدرتمندتر خواهد بود.

منابع:

https://www.fastcompany.com/culture-building-brands-with-۹۱۳۲۲۱۰۴/

اسیم شناخته شدن است.

دوم، راه خروج را باز بگذارید. در انتهای تمام پیامک های تبلیغاتی خود، یک راه ساده برای لغو اشتراک قرار دهید. عباراتی مانند برای لغو عدد ۱ را ارسال کنید یا لغو، آ یک استاندارد حرفه ای است که به مشتری احساس کنترل می دهد و به او اطمینان می دهد که هر زمان بخواهد می تواند از لیست شما خارج شود. سوم، به زمان بندی احترام بگذارید. هیچ کس دوست ندارد ساعت دو نیمه شب با صدای پیامک تخفیف پیتزا از خواب ببرد. پیامک های خود را در ساعات کاری و معقول روز ارسال کنید تا مزاحمتی برای آرامش مخاطب ایجاد نکنید. بهترین زمان معمولاً بین ساعت ده صبح تا شش عصر است.

چهارم، پیام‌تان را کوتاه و شفاف نگه دارید. پیامک جای مقدمه چینی های طولانی نیست. اصل مطلب را در همان جمله اول بگویید، و از کد دعوت به اقدام واضح مانند روی لینک زیر کلیک کنید یا از کد تخفیف زیر استفاده کنید، بهره ببرید.

سختن پایانی

بازاریابی پیامکی در نهایت یک بازی تعادل است. این یک ابزار دو لبه است که می تواند به همان اندازه که مفید است، مخرب نیز باشد. کلید موفقیت درک تفاوت میان ارسال پیام های تبلیغاتی و اطلاع رسانی های تراکنشی است. شما با استفاده هوشمندانه و محدود از پیامک های تبلیغاتی، فروش خود را افزایش می دهه، اما با استفاده بی نقص و به موقع از پیامک های تراکنشی، اعتماد و وفاداری مشتریان خود را می سازید. بهترین رویکرد این است که به شماره تلفن مشتری نه به عنوان یک ابزار تبلیغاتی که به عنوان یک امتیاز و یک خط ارتباطی ویژه نگاه کنید. با احترام به این حریم خصوصی می توانید پیامک را از یک بلندگوی پرسر و صدا به یک ابزار قدرتمند برای ساختن رابطه ای پایدار و سودآور تبدیل کنید.

منابع:

https://www.rebrandly.com/blog/types-of-sms-marketing-